

Biblioteca Municipii Iași
SALA DE LECTURĂ

126
M.1/1972

1

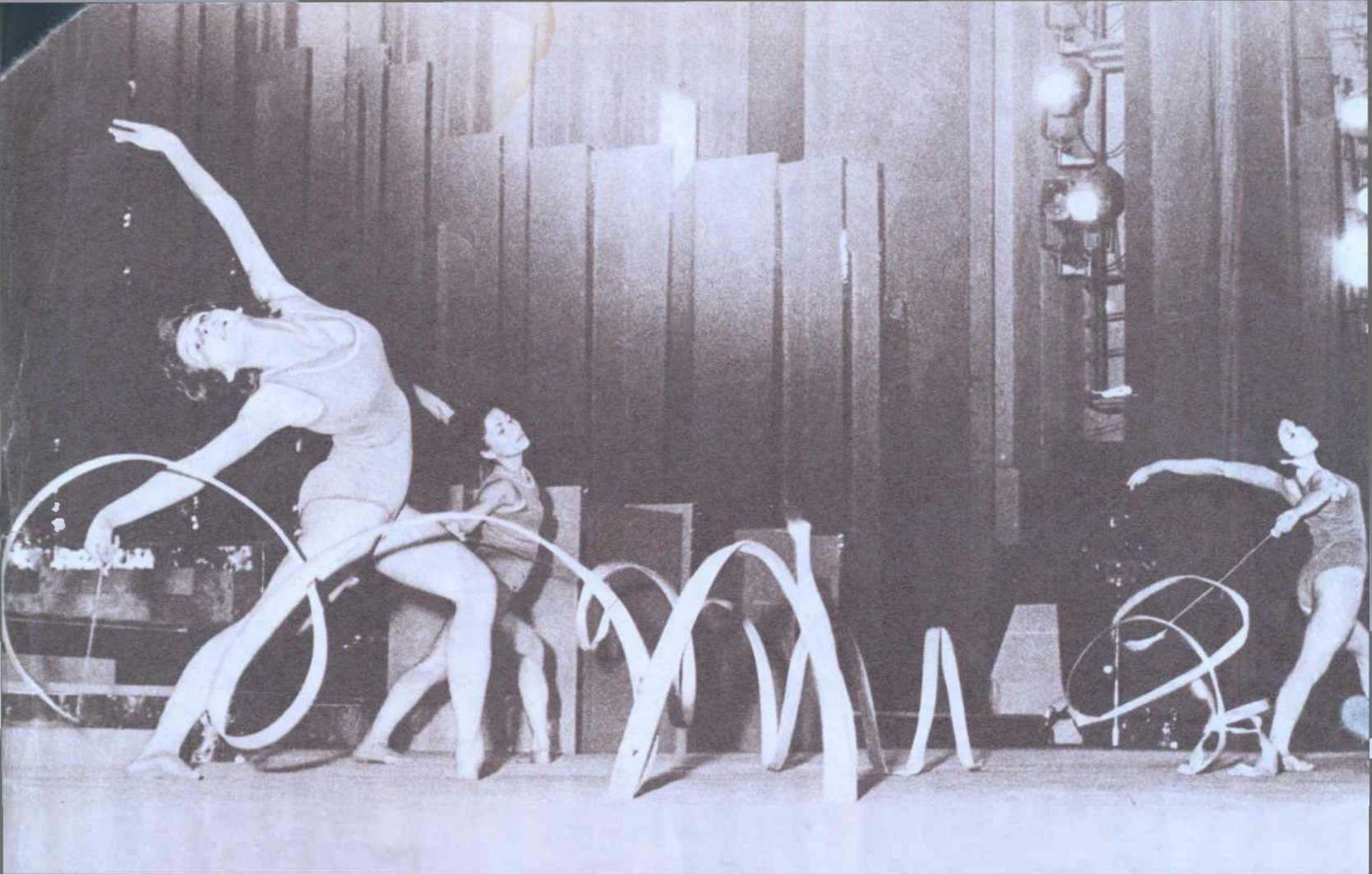
Ilie Năstase, cel mai bun sportiv al ultimilor trei ani, asaltat de amatorii de autografe. Dezinvoltura marelui nostru campion este urmarea repetatelor asalturi de același gen suportate pe toate meridianele globului...

2

La coborârea de pe treptele scenei unde i s-a conferit cupa pentru al doilea sportiv al anului, Gruia a auzit din mulțime: «Lasă, Gruia, la anul, la Olimpiadă, vei putea cuceri titlul lui Năstase». Și Gruia a zîmbit. Se gîndea, probabil, că și Năstase ar putea cîștiga Wimbledon-ul...

3

O fotografie simbolică. În acest moment, pe podiumul special al revistei noastre se află maestrul emeriți ai sportului Gheorghe Viziru și Ion Țiriac, adică doi dintre sportivii fără de care apariția «stelei Năstase» n-ar fi fost cu putință...

GIMNASTELE ARTISTE

Frumoasa seară festivă închinată laureaților, al cărei secondo tempo s-a bucurat de participarea generoasă a artiștilor, a avut și în prima parte câteva intermezzi de artă susținute de sportivii înșiși. În fotografia

de sus asistăm încă o dată la un rafinat dans cu panglici, care a stîrnit aplauzele sportivilor din fotolii și ale actorilor din... culise.

ARTĂ ȘI SPORT... SPORT ȘI ARTĂ...

MONOLOGUL... FOTBALULUI

Într-o foarte reușită parafrază... hamletiană, actorul **Sebastian PAPAIANI** a prezentat cu mult umor marile dileme ale fotbalului. Iată-l pe popularul actor oscilînd între bucuriile și tristețile celui mai popular sport din lume...

ROLURI SCHIMBATE...

După un an prodigios, încheiat pe podiumul «Celor mai buni sportivi ai anului», trio-ul de glorie **Ilie NĂSTASE — Ion ȚIRIAC — Gheorghe GRUIA** trăiește, în sfîrșit, un moment de relaxare, aplaudîndu-i pe cei care i-au... aplaudat un an întreg.

OMAGIU FOTBALULUI

Victoria lui Nicolae DOBRIN este în primul rând victoria fotbalului visat de tribune. În același timp, victoria lui Dobrin se confundă cu victoria echipei naționale, la 14 noiembrie, când piteșteanul a făcut cea mai bună partidă a anului.

Dobrin rămâne un mare artist al balonului, indiferent de discuțiile mai mult sau mai puțin subiective și inevitabile când e vorba de fotbaliști de excepție...

MICROINTERVIURI CU...

ANA PASCU

— Locul IX în ierarhia celor mai buni 10 sportivi ai țării, în anul 1971, este o performanță...

— Pentru cine nu aspiră la mai mult, da! În 1972, sper, să mai urc câteva locuri. Vin doar Jocurile Olimpice și...

MARIA ALEXANDRU

— Cupa care vi s-a oferit pentru locul 6, obținut în clasamentul celor mai buni sportivi ai țării, este un obiect de o rară frumusețe...

— Așa o apreciez și eu. Am auzit însă, că la europenele din luna aprilie, din Olanda, trofeul ce va fi înmnat învingătoarei va fi cu adevărat excepțional, iar eu sînt o colecționară pasionată...

VIRTUOZITATE CU... STEGULEȚE

Gimnastica artistică, fie că este executată cu panglici, cu cercuri sau cu stegulețe ca, de pildă, în imaginea alăturată, produce încântare atunci cînd executantele dau dovadă de virtuozitate. Din acest punct de vedere, micuțele noastre gimnaste, eleve ale profesoarei Ileana DĂSCĂLESCU, au fost la înălțime...

Fotoreportaj realizat de Paul ROMOȘAN și Ion MIHAICĂ

Sportul de masă cheia succeselor

SUCEAVA

Text: Horia CRISTEA
Foto: Paul ROMOȘAN

Prof. Mihai SPRINCEANĂ și elevii săi, maratonistul Aurel SCOLOBIUC și sulistașul Constantin GAVRILAS.

CIFRE ȘI FAPTE DE BUN AUGUR PENTRU SPORTUL SUCEVEAN

În clasamentul întrecerii interjudețene ediția '70, mișcarea sportivă suceveană, acumulând 94 100 de puncte, a ocupat locul 14. «Se mișcă băieții!» — au gândit, poate, unele județe mai bine puse la punct pe tărîmul sportului. Pe suceveni i-a nemulțumit însă locul 14, și în «maratonul '71» au declanșat și mai multe ambiții. Rezultatul? 162 400 de puncte, cifră care în 1970 le-ar fi asigurat locul 6! (N.B. — la ora cînd apar aceste rînduri, clasamentul pe 1971 încă nu este întocmit.) De unde sporul zecilor de mii de puncte? Foarte simplu:

1) centre amenajate pentru practicarea gimnasticii de întreținere (6); 2) centre de culturism (10); 3) campionate interstrăzi la fotbal, tenis de cîmp, hochei; 4) centre pentru învățarea patinajului (15), inotului (24), schiului (11); 5) competiții de masă la sate — «Plaiuri sucevene», campionat de fotbal, «Crosul fetelor»; 6) două medalii de argint și trei de bronz la Baicanadiade; 7) 11 titluri de campioni naționali la atletism, lupte, schi, modelism și alte medalii de argint și de bronz; 8) 6 recorduri naționale la atletism; 9) 22 de selecționați în loturile naționale de seniori și juniori; 10) amenajări masive de baze sportive în tot județul, la orașe și sate; 11) 7 maeștri ai sportului, 121 sportivi de categoria întâi și 622 de categoria a doua.

Păstrînd acest ritm impetuos de dezvoltare, sucevenii sînt îndreptățiți să aspire la un alfabet complet al sportului lor de performanță, alfabet cărui, în prezent, îi lipsesc destule... litere.

Alexandru ȘTEFU și elevii săi se pregătesc asiduu pentru debutul în «A».

Atletism. Există, în prezent, 4 secții de performanță: Flacăra Suceava, Silvicitorul Cimpulung, Știința Gura Humorului și Lumina Rădăuți. Cel mai inimos dintre antrenorii suceveni, prof. **Mihai Sprinceană**, a fost invitat la consfătuirea antrenorilor, la Snagov, pentru a i se înmîna o cupă și o diplomă pentru «cea mai bună selecție și cele mai bune rezultate». Ocupat și cu orele de la Institutul pedagogic, și cu antrenamentele, și cu căutarea de noi talente (de talia, cel puțin, a ultimilor sale «descoperiri» — **Valentina Cioltan, Aurel Scolobiuc și Constantin Grigoraș**), profesorul Sprinceană a găsit, totuși, o... fereastră și a plecat să-și primească atențiile. Ajuns la destinație, n-a mai vrut să-și ia trofeele și s-a urcat în primul tren de Suceava. Ce se întimplase? I s-a spus că de sulistașul Grigoraș ar fi bine să se ocupe pe viitor alt antrenor, ca în cazul Valentinei Cioltan. Și, poate, a văzut și clasamentul anual al antrenorilor merituoiși, vreo 30 la număr, în care el, cel chemat să fie premiat, nici nu figura! Dar Sprinceană nu va depune armele: iubește prea mult atletismul (ca să pună la inimă toate... nimicurile), este convins că obli-

Un schi-lift ar ridica masiv cola performanțelor la Vatra Dornei.

gativitatea atletismului în toate școlile sucevene nu a fost o vorbă aruncată în vânt și «vede» clubul de la Suceava, în cadrul căruia atletismul să fie așezat în capul mesei.

Baschet. Deocamdată, prof. **Mircea Popescu**, de la Școala sportivă din Suceava, are doar... minirealizări: locul întâi la categoria mică și locul secund la cea mare în campionatul național masculin de mini-baschet. Un al doilea loc secund l-au cucerit, la categoria mare, minibaschet-balistele Școlii sportive din Cîmpulung Moldovenesc.

Box. O secție de performanță — Metalul Suceava. O sală de antrenament, complet utilată. Un antrenor destoinic — **Gabriel Timpeșcu**. Un cîmp de selecție — Școala de ucenici a Uzinei de piese de schimb. Un om căruia îi place teribil boxul — inginerul **Ion Lucaci**, directorul Uzinei de piese de schimb. Astea-s premisele...

Fotbal. Sucevenii au 6 echipe în divizia C: **Chimia Suceava**, **Foresta Fălticeni**, **Minerul Gura Humorului**, **Avîntul Frasin** (o comună cu 300 de... fumuri, care, în urma strădaniilor primarului **Iosif Kiss** și ale președintelui asociației sportive, **Traian Gîngolea**, posedă un stadion cu tribună acoperită pentru o mie de locuri!), **A.S.A. Cîmpulung Moldovenesc**, **Minobradul Vatra Dornei**. Sucevenii speră în reeditarea frumoaselor zile (**Foresta Fălticeni** finalistă în «Cupa României» în 1967 și **Chimia Suceava**, semifinalistă în aceeași competiție în 1969) dar, de data asta, folosind o altă optică: nu fotbalisti «din import», ci elemente autohtone. Pe lângă **Chimia Suceava** ființează un centru de copii (5 grupe) și de juniori (două grupe), prevăzut în bugetul federației.

Gimnastică. O secție de performanță — **Lumina Rădăuți** (pe lângă Școala generală nr. 1). **Brîndușa Avram** și **Brîndușa Fluture**, elevele profesoarei **Ioana Oancă**, au fost la un pas de a fi înmatricolate la Liceul de gimnastică din Orașul Gheorghie

Gheorghiu-Dej. Dacă instalația de încălzit n-ar fi rece iarna și caldă vara, dacă fumizorii ar fi mai atenți cu sucevenii cînd e vorba de costume de tricot, de papuci, de paralele inegale, de...etc. etc., «brîndușele rădăuțene» n-ar mai păli în fața exigențelor din orașul gimnasticii feminine.

Hockey. Centrul cu cea mai mare tradiție — **Rădăuți**. În luna aceasta va fi aniversat un sfert de veac de activitate hocheistică în Rădăuți. Echipa **Metalul Rădăuți**, care a activat în divizia A în perioada 1963/1967, avea șanse să revină în prima divizie a țării, dar s-a petrecut ceva ca în filmele de aventuri: într-o noapte, toți jucătorii, în frunte cu antrenorul lor **Tomovici**, au pornit spre o paralelă sudică, spre Galați, unde fuseseră terminate lucrările noului patinoar artificial. Și în loc să promoveze **Metalul Rădăuți** în divizia A, a promovat **Dunărea Galați**. Despre această întimplare incredibilă nu s-a prea scris, deși era o... **teemă!** Rădăuțenii (din mijlocul cărora s-au ridicat, s-au afirmat și au... plecat la alte echipe **Sofian**, **Ciubotaru**, **Corduban**, **Bandas**, **Axinte**, **Medei**, **Moroșan**, **Hincu**, **Huțanu**, **David** ș. a.) au fost... consolați cu promisiunea revenirii celor plecați «în schimb de experiență» la Galați, imediat ce va fi gata patinoarul artificial de la Suceava sau cel de la Rădăuți. Restul — neschimbat: copiilor, care se întrec în campionate interstrăzi, continuă să li se împartă crosse și pucuri, suprafețele de gheață sînt stropite cu furtunul zilnic, după așfițit și înainte de răsărit. «Dați-ne un patinoar artificial și vă vom da în fiecare an cîte o echipă de divizia A pentru fiecare capitală de județ!» — spun localnicii. Și tot ei spun: «Un patinoar artificial ar costa la Rădăuți cu cîteva milioane mai puțin decît în oricare altă parte a țării!»

Lupte. Secția de lupte greco-romane de la **I PROFIL** este a doua mare mîndrie a rădăuțenilor. Ea activează în divizia A, avînd un campion național de seniori — **Leizer Eizic**, și doi campioni de

(continuare în pag. 8)

Antrenorul **Gabriel TIMPEȘCU** și (deocamdată) anonimul **Gheorghe RADU**.

Prof. Mircea POPESCU și marii săi campioni de mini-baschet.

Studentele Institutului pedagogic din Suceava atribuie o bună parte din randamentul la învățătură orelor de educație fizică.

juniori — **Ștefan Rusu și Ioan Coșman**. Animatorul acestei discipline este antrenorul **Virgil Gherasim**. Un alt elev al său, **Florea Rădut**, medaliat cu bronz la Balcaniadă și cu argint la «naționale», este component al lotului olimpic, la categoria 52 kg. «Luptele, ca și hocheiul — spunea președintele C.O.E.F.S., **Mircea Colibaba** — ar cunoaște un avânt excepțional, dacă în Rădăuți s-ar crea un club.»

M o d e l i s m. O secție de performanță — Străduința Suceava, condusă de antrenorul **Silvestru Moraru**, și cercuri la casele pionierilor din Suceava, Fălticeni, Cîmpulung și Vatra Dornei. Rezultate: doi maeștri ai sportului la racheto-modelism — **Silvestru Moraru și Iosif Mirwald**; 12 recorduri republicane la aero-modelism și racheto-modelism în 1970; două titluri naționale în 1971

Fotbaliștii Chimiea Suceava: antrenorul **Ioan Cotruț**, **Selimeși, Lipan, Petcu, Regulschi, Brukental, Bucaciuc, Buzoianu, Căldăruș (sus); Borcău, Danileț, Tcaciuc, Grigorescu, Roșu, Gălățeanu, Teodosiu (jos).**

la racheto-modelism — **Gheorghe Hapenciuc (juniori) și Viorel Popovici (seniori).**

O î n ă. Anul trecut, echipa din Frasin, pregătită de maestrul sportului **Ion Munteanu**, a ocupat locul trei în «Cupa U.T.C.» și locul cinci în campionatul național.

Radioamatorism. Maestrul sportului **Dumitru Dascălu**, de trei ani consecutiv campion național la radiotelegrafie, împreună cu membrii Radioclubului Suceava, întreprinde legături cu peste 80 de țări.

R u g b y. O situație unică în țară și excelentă: rugbyul, alături de atletism, este a doua disciplină obligatorie în toate școlile din județul Suceava. Explicația? Inspectorul general al Inspectoratului școlar, profesorul de istorie **Eugen Pleșca**, a fost rugbyst. Pe planul performanței, echipa Constructorul Suceava (alături de care sînt cu tot sufletul directorul și inginerul șef al Întreprinderii județene de montaj, inginerii **Ștefan Chelba** și, respectiv, **Dragoș Burac**), antrenată de profesorul **Alexandru Ștefu**, este virtual promovată în divizia A.

S c h i. În 1971, selecționata județului Suceava a câștigat «Cupa Unirii», în probele nordice și cele alpine, la juniori și seniori. Exis-

La ora fotografiei nu era ger. În cazul unui patinoar artificial...

Recordmanul și campionul național de juniori la suliță, **Viorel MUNTEANU** din Ira Humorului (63,40 m).

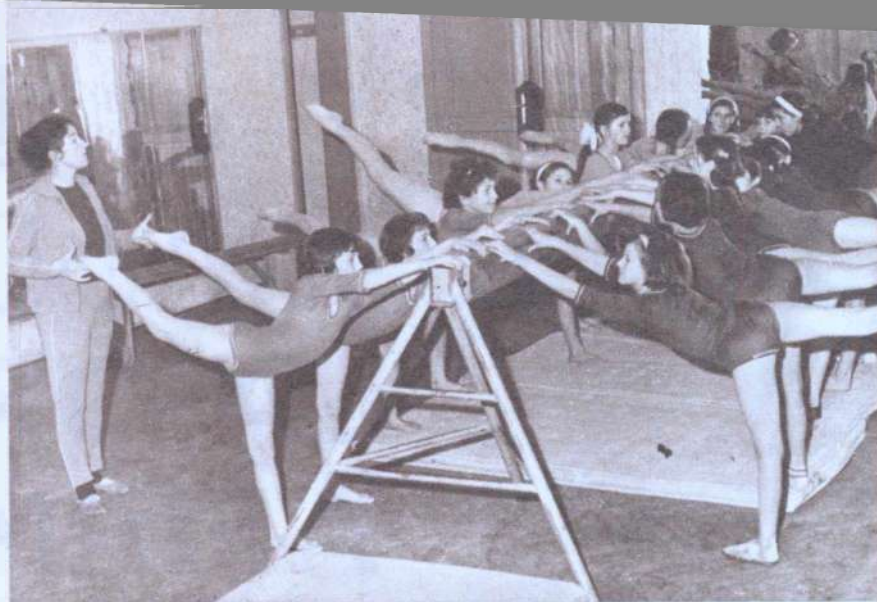
tența unui club l-ar scuti pe suceveni de unele surprize, cum ar fi, de pildă, plecarea celor mai buni schiori: **Vasile Papuc și Ilie Savu** (ambii, componenți ai lotului olimpic de biatlon), **Gheorghe Duca și Ion Catargiu** la cluburile brașovene **Dinamo și Tractorul**. Dar nu numai existența unui club, ci și a unor mijloace mecanizate pentru probele alpine (promise de federație), precum și a unui număr suficient de schiuri la prețuri convenabile (treabă care nu poate fi rezolvată numai prin inițiativa prof. **Gheorghe Bratu** de la Școala generală nr. 4 din Cîmpulung, care, în cadrul orelor de atelier, cu sprijinul maștrilor, a confecționat 70 de perechi de schiuri, asigurând desfășurarea tuturor orelor de educație fizică pe schiuri).

Șah. Un campion de juniori în '69 (**Nicolae Dorostoi**) și doi candidați de maștri (**Andrei Ghilea și Cornel Mitrofan**). Învățătorul **Aurel Stelea**, de la Liceul din Dumbrăveni, a înființat un cerc de șah, asigurând învățarea acestei discipline în primele opt clase.

Volei. O echipă masculină în divizia B — Constructorul Suceava, antrenată de medicul **Tra-**

ian Căldare. Cam puțin! Mai ales dacă se are în vedere că **Gabriel Udișteanu** (Dinamo București), **Patriciu Păștean** (I.E.F.S.), **Virgil Ionescu și Florin Robciuc** (Viitorul Bacău), **Alexandru Păcuraru și Gheorghe Krammer** (Politehnica Galați) au deprins măiestria voleiului pe plaiurile sucevene. Tocmai de aceea, C.J.E.F.S. a luat inițiativa de a nu precupeți nimic pentru a transforma aceste meleaguri într-o «zonă a voleiului românesc», avînd, în acest scop, tot sprijinul federației de specialitate, care va finanța cele patru centre de antrenament ce vor fi create la Suceava, Fălticeni, Rădăuți și Cîmpulung Moldovenesc. În plus, pentru popularizare, federația de volei va organiza toate taberele de pregătire ale loturilor de juniori și de tineret la Suceava, iar din toamnă va fi organizată prima ediție a campionatelor internaționale de tineret «Trofeul Suceava».

Restul «alfabetului» și alte relații despre sportul de pe plaiurile sucevene le vom publica — sîntem încredințați — cu mai mult de o jumătate de an înainte de Jocurile Olimpice de la Montreal. Cu sportivi suceveni aspiranți olimpici...

Fetele din Rădăuți la ora cu profesoara Ioana OANCĂ.

Fotbal feminin în comuna Sucevița, la 300 de metri de... mănăstire.

În timpul șederii noastre în județul Suceava l-am avut tot timpul în calitate de ghid pe simpaticul profesor **Gheorghe Halițchi**, vicepreședintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport. Ne-au impresionat sinceritatea și entuziasmul cu care ne-a prezentat realitățile sportului sucevean acest destoinic activist, și nu am întrezărit nici cea mai mică urmă de exagerare. de depășire a cumpătării cînd acest om tînăr, **Halițchi**, om cu o foarte bună reputație, ne-a mărturisit: «Avem în județul nostru o activitate sportivă de masă cu care ne mîndrim. Recordmana națională de greutate **Valentina Cioltan**, campionul național de sulită **Constantin Grigoraș** și fostul campion de maraton **Aurel Scolobiuc** au fost «descoperiți» în competițiile de masă. Sportul nostru de performanță — anumite discipline, cum ar fi atletismul, hocheiul, luptele, schiul, voleiul — ar putea să furnizeze multe elemente echipelor naționale cu condiția existenței unui club la Suceava și a altuia la Rădăuți. Ar fi investiții 100% rentabile!» Pe noi ne-a convins...

Profesorul **Victor SOCALIUC** la ora de educație fizică pe fundalul mănăstirii Putna. Puștii aceștia fac parte din asociația «Arcașul», dar nici unul nu concurează la această disciplină (în schimb, adoră rugbyul, chiar și fetele), cu toate că în mănăstire se află o bucată din paltinul în care s-a înfipt săgeata lui Ștefan cel Mare.

RUGBY-ul din PETROȘANI LA ORA AFIRMĂRII

Anul 1971 a marcat pentru amatorii de sport din România, și pentru cei ai rugbyului în special, o surpriză de mari proporții — nemaiîntâlnită în lunga istorie a campionatelor naționale: campioană a turului, o echipă din provincie — ȘTIINȚA PETROȘANI. Dar cine este Știința Petroșani? La această întrebare va încerca să răspundă corespondentul nostru din Valea Jiului.

Grămada — forța principală a XV-lui din Valea Jiului. În prim plan, internaționalul DINU (cel cu mustață).

În anul 1925 un grup de fotbaliști aparținând A.S. Jiul, influențați probabil de vreun entuziast descins din Capitală, înființează prima echipă de rugby din provincie! După 46 ani, la sfârșitul ediției 1970/71 a campionatului național, Știința Petroșani termină pe locul IV, ocupând în același timp primul loc în clasamentul neoficial al echipelor din provincie. O simplă întâmplare? Am fi tentați, mai degrabă, să atribuim acest succes, incontestabilei tradiții, dragostei cu care — atunci ca și acum — o mină de oameni mențin aprinsă în orașul minerilor flacăra pasiunii pentru acest sport al minții și curajului.

Și acum, o performanță de-a dreptul excepțională: locul I în clasament!

La scurt timp după încheierea turului campionatului am stat de vorbă cu actualul antrenor al studenților rugbiști din Petroșani, Teodor Rădulescu, el fiind fără îndoială cel mai îndreptățit interlocutor, pentru a afla ceea ce doream să facem cunoscut cititorilor revistei SPORT.

I.: Prin ce s-a caracterizat jocul Științei Petroșani în campionat?

R.: Punctul nostru forte l-au constituit omogenitatea și forța grămezii. Din acest punct de vedere putem rivaliza cu orice pachet de înaintași din țară, fie chiar cel condus de cunoscutul internațional Radu Demian.

I.: Această caracteristică esențială exclude ideea jocului deschis, pe linia de treisferturi?

R.: Categorie, nu! Deși compartimentul liniilor dinapoi este compus cu precizie din jucători tineri, recent promovați (Fălcușanu, Rădulescu, Domnișan), nu excludem jocul pe linia de treisferturi, cu precizarea importantă că baloanele trimise a acestei linii sînt bine pregătite și susținute de înaintași pentru ca acțiunile să aibă finalitate. Această manieră de joc s-a făcut remarcată în partidele cu cele trei «maris» din București și mai puțin în întâlnirile cu echipele provinciale (minus Universitatea Timișoara, care practică în general, în special pe teren propriu, un joc închis, pentru rezultat).

I.: Care sînt componenții echipei ale căror calități se pretează cel mai bine stilului de joc adoptat?

R.: Dintre înaintași, în primul rînd Dinu, care participă la multe faze din jocul de cîmp, apoi Moroe, ca și întreaga linie a III-a, cu toții sprijinind consecvent șarjele de atac ale liniei de treisferturi. Un salt valoric impresionant, care a culminat cu includerea în lotul național, l-a mar-

Studenții rugbiști din Petroșani sînt fericiți. Au și de ce. Au învins Grivița Roșie chiar în «Parcul Copilului», obținînd totodată primul loc în clasamentul turului.

cat «picicul» echipei, Sergiu Bărgău-
naș. Personal, apreciez că în viitorul
apropiat el va putea egala și chiar
depăși valoarea de ansamblu a ma-
relui jucător care a fost Costel Șcă-
nescu.

Țin să subliniez, de asemenea, pro-
gresul făcut în numai două sezoane
de jucătorul de linia a III-a, centru,
Florian Constantin, în vîrstă de nu-
mai 21 ani, care a reușit să se titu-
larizeze în XV-le Științei și să lupte
de la egal la egal cu corifeii marginii
rugby-ului nostru.

În direcția jocului de atac pledează
și calitățile de fundaș ofensiv ale lui
Victor Marinescu, de asemenea com-
ponent al echipei naționale de rugby.

Fiind vorba de o formație studen-
țească, jocul nostru se caracterizează
și prin elan, element ce completează
în mod fericit calități tehnico-tactice
evidente. În acest mod s-a putut
contracara jocul unor echipe cu mai
mari valori individuale ca Steaua,
Grivița Roșie sau Dinamo.

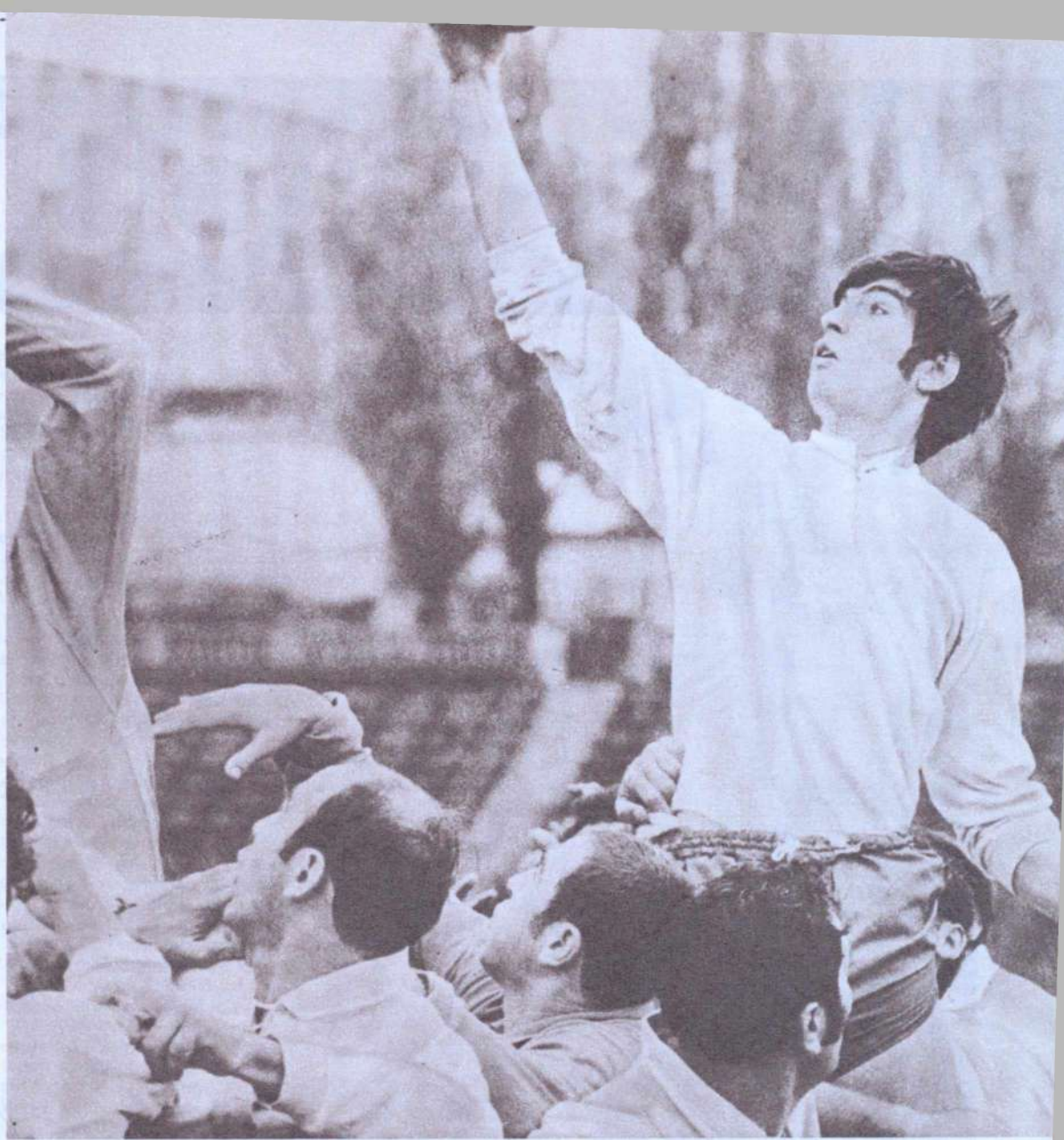
I.: Ce perspective întrevedeți e-
chipei în special în sezonul com-
petițional care urmează?

R.: Consider că XV-le nostru își
va urma drumul ascendent din punct
de vedere al disciplinei de joc și al
aceleia în afară de teren, ceea ce ne
va permite ca în 1972 să putem do-
vedi mai mult și să ne apropiem de
ceea ce ne place să numim adevăratul
rugby. Cu regret trebuie să subliniez
insuficientul sprijin acordat echipei
noastre de către organele sportive
locale, în ciuda rezultatelor pe plan
competițional național la un nivel
mult superior altor discipline spor-
tive practicate în Valea Jiului.

Mă simt dator în același timp să
evidențiez, în compensație, grija cu
care înconjoară echipa noastră rec-
torul Institutului de mine din Petro-
șani, prof. dr. ing. Aron Popa, pre-
ședintele de onoare al Clubului spor-
tiv universitar Știința Petroșani, ca
și sprijinul cu nimic mai prejos al
președintelui secției de rugby, lec-
torul universitar Aurel Suciu.

I.: Vreți să încercați un pronostic
privind locul pe care Știința Petro-
șani îl va ocupa la finele campiona-
tului '72?

R.: Din principiu, mă declar ad-
versarul acestui mod de evaluare a
șanselor unei echipe, apreciere care
conține o mare doză de hazard. În
evoluția unei formații pot surveni
factori de ordin obiectiv sau subiec-
tiv, fie în sens pozitiv, fie negativ,
care pot plasa echipa în cauză într-o
poziție cifrică neconcludentă. Din
acest punct de vedere, clasamentul

Un atlu al Științei Petroșani — FLORIAN CONSTANTIN — unul dintre cei mai buni prinzători din țară. Pe cînd și în
echipa națională?

sportiv nu constituie întotdeauna
oglină fidelă a valorii de ansamblu
a echipelor ce-l compun.

Completîndu-l pe antrenorul Teo-
dor Rădulescu ne-ar place să credem
că edițiile următoare ale campiona-
tului vor marca un salt valoric nu
numai al echipei Știința Petroșani, ci

și al celorlalte formații provinciale.
Este în interesul rugby-ului româ-
nesc ca aria de răspîndire a acestui
sport, ce se pretează ideal calităților
native ale tineretului nostru, să creas-
că cît mai mult și să echilibreze va-
lorile de jos în sus. Sîntem convinși
că, din acest punct de vedere, echipa
studenților mineri a și realizat primii
pași și va continua cu consecvență

să cîștige teren. Rugby-ul petroșă-
nean dispune de acest atlu major
care-l constituie tradiția și el are
deci obligația nu numai a unei com-
portări de circumstanță în primu
nostru campionat, ci și aceea de
îndrăzni mai «mule» în disputa cu
marile-i rivale din Capitală.

Fotoreportaj de Aurel DULU

Atacă linia de treisferturi; la balon mijlocașul internațional BĂRGĂUNAȘ.

CLASAMENTUL TURULUI

1. Știința Petroșani	11	8	1	2	73—44	28
2. Grivița Roșie	11	7	3	1	183—74	28
3. «U» Timișoara	11	8	0	3	131—76	27
4. Steaua	11	6	2	3	165—88	25
5. Dinamo	11	6	2	3	118—64	25
6. Rulmentul	11	5	1	5	87—103	22
7. Farul	11	5	0	6	77—133	21
8. Politehnica	11	5	0	6	88—97	21
9. Gloria	11	3	1	7	67—145	18
10. C.S.M. Sibiu	11	3	1	7	74—90	18
11. Sportul Studentesc	11	2	1	8	71—138	16
12. Agronomia	11	2	0	9	63—145	15

NÎMES, FIROUD și...

VOINEA ȘI PÎRCĂLAB, la antrenament, pe stadionul Jean Bouin, din Nîmes...

Am ajuns la Nîmes într-o după-amiază clară. Soarele Provenței, soarele lui Van Gogh, picta totul într-un galben portocaliu pe care-l văzusem pînă atunci doar pe pinză, printre chiparoși și vii.

Pe drumul spre Nîmes, totul pare învăluit într-un dulce mister. Să fie oare doar impresia lăsată de rezonanța unor nume ca Avignon, Arles sau Tarascon? În orice caz, acest sentiment îmi mărea doza de timiditate în preajma întîlnirii cu Pîrcălab și Voinea.

Revederea a fost simplă. Am regăsit, de fapt, în gara Nîmes, doi prieteni.

...Am ajuns la Pîrcălab acasă. Am remarcat imediat. Într-o vitrină, doi crocodili verzi, cu cite o minge de ping-pong în gură. Mi-am închipuit că e o formă de decor provençal. Dar nu era asta. Crocodilul verde este emblema lui Olympique Nîmes. Iar Pîrcălab a fost ales cel mai bun jucător al lui Nîmes în lunile septembrie și octombrie. Un al treilea crocodil se află în garsoniera lui Voinea. El răsplătește forma celui care, în cursul lunii noiembrie, a înscris trei goluri contra lui Red Star, la Paris, devenind cel mai bun fotbalist *nîmois* al lunii noiembrie.

...Ce reprezintă Pîrcălab și Voinea pentru Nîmes?

Aș putea spune direct că în deceniul premergător venirii lui Pîrcălab și Voinea în Sudul Franței, Olympique Nîmes n-a prea contat în campionatul primei divizii franceze, în timp ce astăzi se află pe locul doi, după super-clubul francez Olympique Marseille.

Nîmes 1971/72 este, aș spune — judecînd, între altele, și după un meci amical văzut «la mijloc de săptămînă» — opera careului Mezy-Pîrcălab-Voinea-Vergnes, condus de remarcabilul antrenor Kader Firoud, care a știut să aștepte constituirea acestui careu și, mai ales, să-l integreze în corpul

unui lot mult mai puțin dotat.

Cum sînt apreciați Pîrcălab și Voinea?

Ei sînt, în primul rînd, favorii masei publice. Cursele lui Pîrcălab sînt favorite de scandările «Olé, olé, Piccolo!» (La Nîmes în tot cursul verii, se organizează celebre corride, în străvechi arena română), iar Voinea este, pe toată lumea, misteriosul «Flora», prezent, ca prin miracol, în toate fazele de poartă.

(Un amănunt din multe altele: întîlnirea amicală dintre Feijenoord «Delta» — adică o selecționată a Sudului Franței — 2-0 pentru «Delta» Pîrcălab a fost extremul drept al Sudului).

...După un antrenament, am stat în vorbă cu Kader Firoud. Antrenorul algerian mi-a spus: «În ultimul timp, mă împac de minune cu comenzi și ofiții dumneavoastră. Le apreciez în mod special tehnica și inteligența în fazele deosebite ale jocului. În altfel, am o stimă mai veche pentru tehnica fotbalistilor români. Cred că arma lor cea mai puternică este tehnica. Sînt convinși că pentru o pregătire fizică mai bună ei putea face mult mai mult în fotbal».

OLYMPIQUE NÎMES. Jos: Pîrcălab, Voinea, Vergnes, Mezy, Bornel.

«Crocodilii lor

...ropean... Și-acum, dacă-mi teți, așa spune că și eu am avut cite ceva la personalitatea Pircălab și Voinea. Mi-am dat seama, de pildă, că Pircălab poate să fie numai un foarte bun creator, dar înaintaș eficient. L-am sfătuit să realizeze acest scop ca în toate fazele jocului mingea e jucat pe extremitățile, el să forțeze intrarea în terenul mic, pentru a bara calea golului. Așa se face că Pircălab, din câte știu, marca la Dinamo și la două într-un campionat, și apoi să marcheze două goluri în campionatul trecut și șase în campionatul 1971/72... Iar eu mă gândesc la faza din care a ieșit mingea lui Pantelici, cu el, la câțiva metri de poartă, și acum bucuria momentului.

În acest caz, așa vrea ca Voinea și Pircălab să joace la Nîmes și în anul 1971/72.»

La Café de l'Industrie sau la Club de l'Université, locul de întâlnire al fotbaliștilor la Nîmes. Pircălab și Voinea se joacă la biliard la care Pircălab și Voinea își exersează titlul pe gazonul postat este înconjurată de amfiteatrul suporterilor. Și așa putea spune

că «Yon» și «Flora» sînt cei mai adulați fotbaliști de la Nîmes, în ciuda faptului că Mezy este un produs al Sudului, iar Vergnes a înscris 27 de goluri în campionatul trecut. (Jackie Vergnes este un fel de lăncu-1968, dar cu o tehnică mai rudimentară. Pentru suporterii «crocodililor», Vergnes este în primul rînd opera lui Pircălab, același Pircălab care l-a înscris pe orbită și pe Dumitrache).

Am părăsit Nîmes-ul cu convingerea că Pircălab și Voinea știu să reprezinte fotbalul românesc. La plecare, Kader Firoud mi-a spus că ar fi foarte bucuros să susțină două meciuri amicale în România, cu U.T.A., care a fost echipa lui Pircălab, și cu Steaua, fosta echipă a lui Voinea. Revanșa ar urma să opună echipele din Nîmes și din Nice (de pildă) U.T.A.-ei. Prezența arădenilor la Nîmes ar fi un subiect de atracție, dat fiind că U.T.A. a eliminat din «Cupa U.E.F.A.» pe Setubal, același Setubal care l-a eliminat în turul precedent pe crocodilii din Nîmes într-o foarte interesantă ofertă...

Ioan CHIRILĂ

KADER FIROUD, împreună cu «crocodilii» săi.

DUMITRU:

„Vreau să ajung măcar pe una din treptele balonului de aur...”

La 2 ianuarie, Dumitru a împlinit 22 de ani. L-am vizitat la două zile. Era ocupat. Mesterea în noul său apartament din Drumul Taberei. (După spusele soției sale, fosta campioană de gimnastică Claudia Pandelescu, tot ce intră în zona finisajului, inclusiv montarea mochetelor pe linoleum, fixarea lustrelor și plasarea luminilor indirecte poartă amprenta «meșterului» Dumitru).

Am intrat în subiect fără obișnuitele tatonări de... introducere:

— Ce părere ai de faptul că ai pierdut în extremis titlul de cel mai bun fotbalist al anului 1971?

— La început mi-a părut rău. Fusesem anunțat, în mod neoficial, că sînt pe primul loc și în ancheta revistei «Fotbal». Din păcate, pînă la urmă, am pierdut, la egalitate de puncte, pe o clauză de regulament. Astăzi, însă, după ce a trecut o săptămînă, nu-mi mai pare rău. În fond, sînt pe primul loc în clasaamentul antrenorilor și ziaristilor, ca să nu mai vorbesc de fotografia în culori apărută în ultimul număr al revistei SPORT...

— Ce părere ai de Dobrin?

— Dobrin este mai mult decît un fotbalist. Dobrin este un vrăjitor. El a izbutit să cucerească titlul într-o duminică, la 14 noiembrie. Și asta mi se pare extraordinar.

— Ce ți-a lipsit ca să fii și alesul tribunelor?

— Am avut ghinionul să mă accidentez chiar în ajunul meciului cu Cehoslovacia, care a și fost pînă la urmă cel mai mare examen al anului. Fără acest accident, care m-a scos din cursă, practic, pînă la sfîrșitul anului, probabil că n-aș fi ajuns la barajul decis prin clauza de regulament. Și așa, însă, nu pot uita că 12 antrenori din 18 m-au văzut pe mine pe primul loc.

— De ce oare?

— Și-au amintit, probabil, că am răsunat la Bratislava, că am jucat și la

Tirana, că m-am înhămat cu Radu Nunweiller la Helsinki, că mi-am schimbat destul de repede jocul, trecind de la demolări la construcție, că am jucat «ceva» fotbal cu A.C. Napoli... În sfârșit, antrenorii, când sînt întrebați în noiembrie, nu obișnuiesc să uite ce s-a întîmplat în martie... Dar pentru că veni vorba despre Radu Nunweiller, n-am înțeles cum e posibil ca un astfel de jucător să lipsească din grupul celor aflați în frunte.

— Ce proiecte ai pentru 1972?

— Aș vrea să cuceresc primul loc în clasamentul celui mai bun fotbalist al anului care începe. Și aș vrea ca această posibilă victorie să fie recunoscută, într-un fel, și pe plan internațional. Anul trecut, din păcate, nici un fotbalist român n-a figurat — fie măcar cu un punct — în clasamentul internațional al «Balonului de aur», cîștigat de Cruyff. Asta înseamnă că orice efort personal trebuie să se îmbine cu efortul pentru victoria echipei. Dacă o să jucăm bine în «sferturi» și dacă, pe deasupra, o să reușim să ne calificăm în turneul final al Campionatului Europei, ceea ce e, desigur, foarte dificil, dar nu imposibil, mi-e greu să cred că primul ales în clasamentul revistei «Fotbal» nu va figura și în elita europeană, fie chiar și pe un loc mai puțin central.

— Ești mulțumit de evoluția Rapidului?

— Aș putea invoca scuza «bătăliei pe trei fronturi», care a dus la o oarecare oboseală în final, dar cred că principala cauză a jocului mai slab — asta contează, în primul rînd, și nu poziția în clasament — este lipsa de sincronizare în atac.

— Cum vezi campania «tricoloră» din primăvară?

— Fotbalul e o campanie permanentă, mai ales la noi, unde pînă și un joc cu «Ploeni» capătă proporții neobișnuite. E nevoie, cum spun ziarele, de o nouă mobilizare a tuturor eforturilor, deși eu nu-mi aduc

Dumitru: «Eu am crescut o dată cu mascota Mondialului. Iată de ce îi mulțumesc lui Juanito».

Internaționalul Dumitru a ținut să asiste la premiera lui Dobrin în Sala Palatului. O dovadă de fair-play...

«Cuplul Dumitru» savurînd ultimele zile ale vacanței.

aminte să fi făcut vreodată rabat la acest capitol. Eu, și toți ceilalți... Mai important mi se pare stilul de joc. Pe prim plan trebuie să fie tot stilul colectiv, cu orice preț. E adevărat, meciul cu Cehoslovacia a găsit un Dobrin în formă mare, dar cine poate garanta că aceste momente extraordinare vor putea suplini întotdeauna jocul colectiv. Ce ne-am fi făcut în meciul cu Țara Galilor dacă Lupescu n-ar fi știut să pună capăt, prin golul său, unor neajunsuri intervenite în obișnuitul nostru joc colectiv, la care a contribuit și incapacitatea mea fizică de a face față efortului total, singurul care poate asigura succesul unei echipe în care niciun jucător nu figurează — sînt mereu obsedat — în clasamentul celor mai buni jucători europeni...

I. Ch.

Vă prezentăm mai jos palmaresul pe 1971 al «sfert-finalistelor» campionatului Europei. Am consemnat la unele din ele chiar meciurile de pregătire sau verificare, cu adversari mai slabi sau ne-europeni, ca și partide care au fost anunțate ca selecționate divizionare, de cluburi, pentru că în fond evoluau reprezentativele naționale (de pildă, Bulgaria—U.R.S.S. sau Polonia—U.R.S.S.). În felul acesta credem că oglindim mai bine activitatea celor opt naționale.

ANGLIA

La Valetta: Malta (C.E.)	1-0
Londra: Grecia (C.E.)	3-0
Londra: Malta (C.E.)	5-0
Belfast: Irlanda de Nord	1-0
Londra: Tara Galilor	0-0
Londra: Scoția	3-1
Basel: Elveția (C.E.)	3-2
Londra: Elveția (C.E.)	?-2
Atena: Grecia (C.E.)	?-0

BELGIA

Bruxelles: Scoția (C.E.)	3-0
Bruxelles: Portugalia (C.E.)	3-0
Luxemburg: Luxemburg	4-0
Copenhaga: Danemarca (C.E.)	2-1
Veviers: Luxemburg	1-0
Glasgow: Scoția (C.E.)	0-1
Lisabona: Portugalia (C.E.)	1-1

ITALIA

Cagliari: Spania	1-2
Dublin: Irlanda (C.E.)	2-1
Stockholm: Suedia (C.E.)	0-0
Genova: Mexic	2-0
Milano: Suedia (C.E.)	3-0
Roma: Austria (C.E.)	2-2

IUGOSLAVIA

Split: Olanda (C.E.)	2-0
Novi Sad: România	0-1
Leipzig: R.D. Germană (C.E.)	2-1
Rio de Janeiro: Brazilia	2-2
Budapesta: Ungaria	1-2
Tuzla: R.D. Germană (C.E.)	0-0
Titograd: Luxemburg (C.E.)	0-0

ROMÂNIA

București: Albania	2-1
Novi Sad: Iugoslavia	1-0
Bratislava: Cehoslovacia (C.E.)	0-1
Tirana: Albania	2-1
Helsinki: Finlanda (C.E.)	4-0
Copenhaga: Danemarca	1-2
București: Cehoslovacia (CE)	2-1
București: Tara Galilor (CE)	2-0

R.F. a GERMANIEI

Tirana: Albania (C.E.)	1-0
Istanbul: Turcia (C.E.)	3-0
Karlsruhe: Albania (C.E.)	2-0
Oslo: Norvegia	7-1
Stockholm: Suedia	0-1
Copenhaga: Danemarca	3-1
Hanovra: Mexic	5-0
Varșovia: Polonia (C.E.)	3-1
Hamburg: Polonia (C.E.)	0-0

U.R.S.S.

Guadalajara: Mexic	0-0
Ciudad de Mexico: Mexic	0-0
San Salvador: El Salvador	1-0
Sofia: Bulgaria	1-1
Moscova: Algeria	7-0
Moscova: Spania (C.E.)	2-1
Moscova: Cipru (C.E.)	6-1
Moscova: Scoția	1-0
Gdansk: Polonia	1-1
Moscova: India	5-0
Moscova: Irlanda de Nord (CE)	1-0
Belfast: Irlanda de Nord (CE)	1-1
Sevilla: Spania (C.E.)	0-0

UNGARIA

Viena: Austria	2-0
Budapesta: Franța (C.E.)	1-1
Sofia: Bulgaria (C.E.)	0-3
Rio de Janeiro: Brazilia	0-0
Budapesta: Iugoslavia	2-1
Esztergom: Senegal	3-0
Budapesta: Bulgaria (C.E.)	2-0
Paris: Franța (C.E.)	2-0
Budapesta: Norvegia (C.E.)	4-0
La Valetta: Malta (C.M.)	2-0

FRANȚA-UNGARIA 0-2, la Paris, pe Colombes. Același meci a pus capăt speranțelor franceze și a relansat echipa UNGARIEI.

(În fotografia de jos, un mare absent al sferturilor, Johann Cruyff, în meciul OLANDA - ROMÂNIA de la Amsterdam. În numărul următor vom consacra un fotoreportaj celui mai bun fotbalist european al anului).

OCTETUL EUROPEAN

Acesta este, deci, palmaresul celor mai bune opt echipe naționale europene pe anul 1971. Cercetându-l, se cuvine să menționăm faptul că deși Anglia figurează pe locul întâi în aproape toate clasamentele, indiferent de formulă, echipa R.F. a GERMANIEI are performanțele cele mai convingătoare. Echipa vest-germană a demonstrat o mare forță de joc în momentele cheie ale calificărilor. După acel stupefiant 1-1 cu Turcia acasă (explicabil poate prin refluxul firesc înregistrat după «El Mondial»), echipa lui Gerd Müller a punctat decisiv, în deplasare, la Istanbul, cu un scor de forfait pentru echipa turcă, a cărei faimă pe teren propriu este unanim recunoscută. De asemenea, nu mai puțin convingătoare este victoria în deplasare asupra POLONIEI. În ceea ce privește forța de atac a elevilor lui Helmut Schön, este suficient să ne îndreptăm privirile asupra aceluși 5-0 cu MEXICUL și, mai ales, asupra aceluși 7-1 cu NORVEGIA, la Oslo.

Echipa R.F. a GERMANIEI este una dintre principalele favorite la titlul suprem, mai ales că în ediția trecută a ratat uimitor această șansă, după acel incredibil 0-0 cu ALBANIA.

O altă echipă care atrage atenția este aceea a UNIUNII SOVIETICE. Și nu atât pentru forța ei de joc în atac, cit pentru formidabila

ei rigoare în apărare, care o face deosebit de periculoasă mai ales în disputele tur-retur, așa cum este cazul sferturilor. Privind palmaresul celor 13, constatăm că apărarea lui Șesternev a primit doar cinci goluri. Simptomatic este și faptul că echipa UNIUNII SOVIETICE știe să-și acopere insuficiența ofensivă prin meciuri nule care trădează o atitudine tactică deliberată. Meciurile cu Mexicul sînt o dovadă. După acel 0-0 cu MEXICUL, în deschiderea «Mundialului», iată că fotbalistii sovietici reușesc două noi remize concludente, cu același scor, la Ciudad de Mexico și Guadalajara. Dacă la acest triptic de remize adăugăm și acel 0-0 cu SPANIA, la Sevilla, într-un moment crucial al bătăliei pentru calificare, ajungem, în mod firesc, la concluzia că echipa UNIUNII SOVIETICE a ajuns la un fel de matematizare a jocului care poate ține în șah orice adversar.

ANGLIA, în ciuda unor rezultate prea puțin spectaculoase (acel general 5-4 cu ELVEȚIA ne scutește de comentarii), rămîne un adversar puternic. Totuși, girul nelimitat pe care antrenorii «celor opt» l-au acordat ANGLIEI în recenta anchetă a ziarului «Sportul» ni se pare puțin exagerat.

ITALIA a jucat calificările cu precizia și economia ei din totdeauna. Partida amicală pierdută

în fața SPANIEI, la Cagliari, nu poate micșora șansele reale ale deținătorilor titlului, mai ales că acea înfringere s-a produs în condiții speciale, determinate de absența lui Riva și a lui Domenghini, adică idoli Sardiniei.

În afara acestor «patru mari», trebuie să amintim în primul rînd echipa IUGOSLAVIEI, cîștigătoare morală a titlului de la Roma, în 1968. Deși sezonul 1971 nu este prea strălucit, fotbalistii iugoslavi știu să renască, așa cum a fost cazul acum patru ani, cînd echipa lui Djaici a făcut trei partide mari după ce jucătorii plecaseră în vacanță, convinși de calificarea echipei... vest-germane.

Să remarcăm, de asemenea, campania de refacere a echipei UNGARIEI, care, după acel 0-3 cu BULGARIA, a realizat un adevărat tur de forță.

Despre echipa BELGIEI se spune că ar fi outsider-ul sferturilor, împreună cu formația României. Dar ce fel de outsider poate fi acela care reușește să învingă SCOTIA și PORTUGALIA cu 3-0?

Despre echipa noastră, în numerele următoare.

... Să sperăm că drumul început pe Wembley nu se va încheia în această primăvară.

ROMÂNIA — NORVEGIA 3—2. Ascensiunea. (Întilnirea a avut loc la C.M. de hochei ediția 1967 — Viena).

ABANDONAȚI , VALSUL...

Întrecerile din cadrul grupei «B» a C.M. de hochei, programate în luna martie la București, vor găsi reprezentativa României la cea de a opta sa prezență în disputa echipelor de valoare medie, dar cu pretenții mai mult sau mai puțin justificate de promovare în eșalonul restrîns al formațiilor de primă mână.

Echipa de hochei a șării și-a făcut debutul în grupa B a campionatului mondial în 1963, la Stockholm, cînd a ocupat în clasamentul grupei un merituos loc III. A urmat: 1964—Innsbrück — locul IV; 1966—Zagreb — locul II; 1967—Viena — locul II; 1968—Grenoble — locul IV; 1969—Ljubljana — locul VI; 1970—Bucu-

rești — locul VII (retrogradare în C); 1972—București — ?

Apogeul acestui palmares îl considerăm locul doi obținut de reprezentativa noastră în 1967, la Viena, cînd doar golaverajul ne-a privat de posibilitatea câștigării grupei. Acestui autentic succes i-a urmat însă declinul, marcat de acel loc IV obținut la Grenoble într-o companie sensibil redusă numeric și valoric; apoi, echilibristica pe muchie de cuțit de la Ljubljana, urmată de inevitabila retrogradare de la București. Da, inevitabilă, intrucît locul de hocheiști folosit, în mare parte același de peste zece ani, prezenta un accentuat grad de uzură, în timp ce

puținii tineri introduși în echipă, se arătau lipsiți de ambiția și dirzenia unor Czaka, Biro, Ștefan Ionescu, Varga, Pană — din zilele lor de glorie.

În ce măsură este schimbată astăzi, situația neplăcută din 1970 — anul retrogradării? S-a făcut prea puțin în această direcție ca să ne putem permite să rămînem liniștiți, acum înaintea noii ediții a C.M. de hochei. Ne îngrijorează «ratările» naționalei de la ultimele sale întîlniri internaționale. Ne îngrijorează rezultatele de 0—12 și 1—9, obținute în compania selecționatelor A și B ale Poloniei, în fața unei formații pe care nu mai departe de acum un an o depășisem cu 6—1 și 7—3 (atunci,

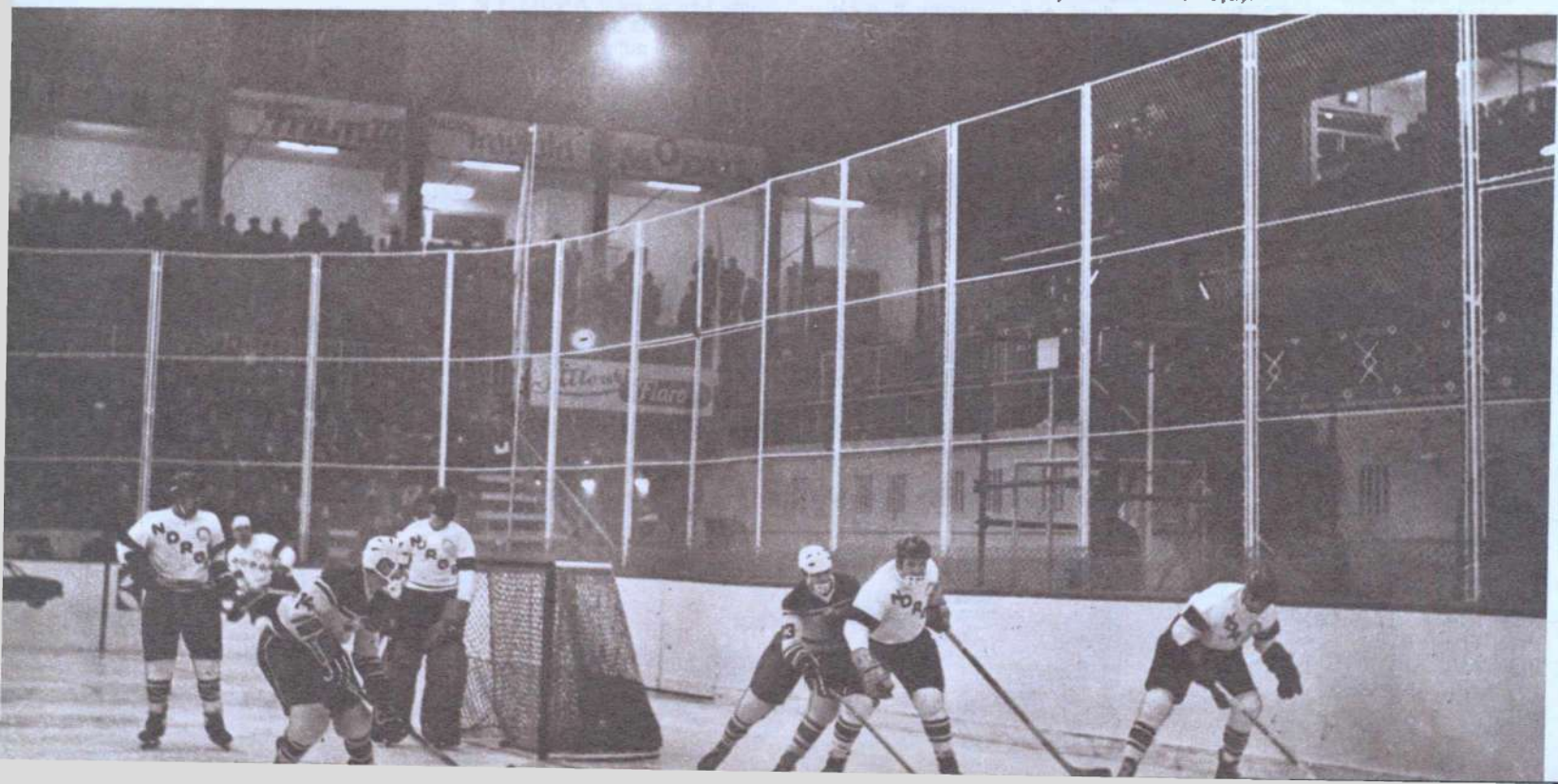
naționala poloneză fusese complet întinerită). Ne deranjează și acel rezultat de egalitate (2—2) cu echipa Franței, ca să nu mai vorbim de înfrîngerea la scor (0—11) în dubla confruntare cu naționala Elveției. Șintem afectați... Dar, să vedem, mai bine, care sînt cauzele generatoare ale tuturor acestor nemulțumiri.

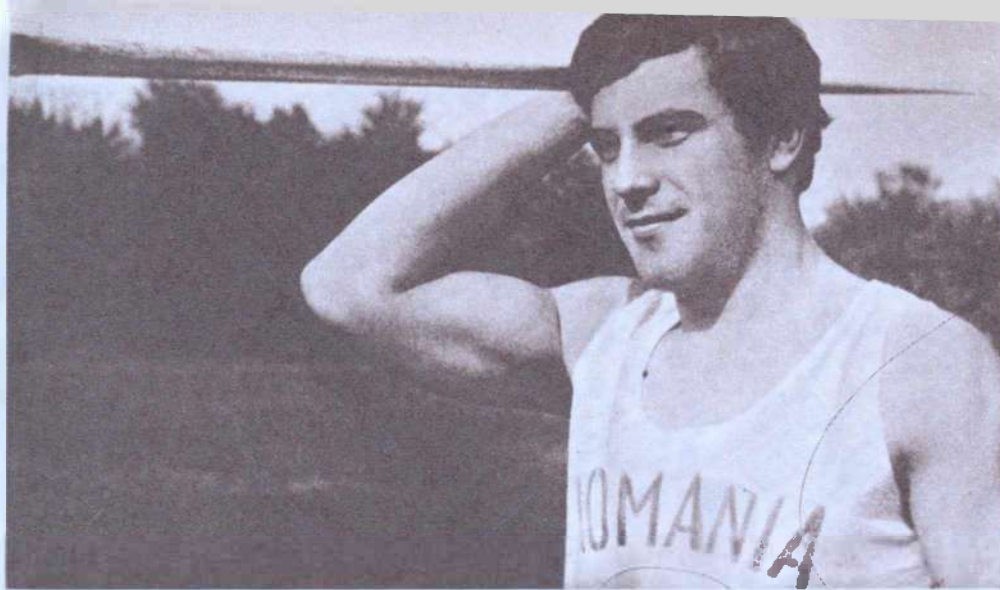
Am urmărit echipa reprezentativă de hochei în jocurile sale cu selecționata secundă a Cehoslovaciei. (În realitate o formație incropită, departe de a putea demonstra adevărata valoare a hocheiului cehoslovac). Și totuși... Rezultatele le cunoașteți: 4—4 și 3—5. Formația cehoslovacă a jucat slab, iar noi și mai slab. Este adevărat, urmărind atent desfășurarea în teren a sportivilor noștri, urmărindu-le acțiunile, am putut observa că ei se mișcă, nu la întîmplare, ci după o anumită schemă tactică, că au idee de ceea ce înseamnă marcajul adversarului, cunosc problemele de plasament etc., etc. Au învățat decilecția și am putea spune că au învățat-o bine. Păcat însă că atunci cînd au fost chemați să-și etaleze cunoștințele în public nu au făcut-o cu siguranța elevului stăpîn pe el. S-au bîlbiit sau au acționat «iavaș-iavaș», ... au relanti, așa cum în nici un caz nu le stă deloc bine unor hocheiști. Urmărindu-i, aveai impresia că asیți la proiectarea unui film dat cu încetinitorul. Îi vedeai pe hocheiști parcă valsînd. Și astfel pasele alor noștri erau recepționate de adversar cu regularitate; contraatacurile lor nu-și mai găseau ținta, replierile deveneau inoportune etc., etc. În asemenea condiții, bineînțeles, înfrîngerile au fost de neevitat.

În fața acestei situații, ne-am întrebant ce s-ar mai putea face acum, în ceasul al 12-lea, astfel ca amatorii de hochei din țară să nu mai fie puși în postura neplăcută de acum doi ani, cînd favorita lor a capotat atît de lamentabil în disputele din campionatul mondial. Dar o soluție există. Trebuie muncit cu mai multă convingere, tinerii din echipă să dea dovadă de mai multă seriozitate, atît la antrenamente cît mai ales în partidele de verificare în cadrul căroră să încerce să lupte pînă la ultima picătură de energie și, în sfîrșit, să se abandoneze neapărat... valsul. Astăzi, în hochei, la modă este... rock-ul.

G. ȘTEFĂNESCU

ROMÂNIA — NORVEGIA 3—4 Declinul. (Joc în cadrul C.M. de hochei ediția 1970 — București).

Liviu David, un suflaș de perspectivă. Deocamdată, este creditat cu un 70,80 m, dar calitățile sale îi dau dreptul să speră dincolo de 78 m.

După un sezon cu acela încheiat, bilanțul athletic se traduce în general, în cifre și rezultate. De data aceasta vom căuta să evităm în mod voit acest mod de tratare, mărginindu-ne la o serie de aprecieri privind evoluția juniorilor în anul 1971.

Pentru prima dată în istoria atletismului nostru, juniorii au fost chemați să facă față unei serii de competiții internaționale — opt — dintre care 7 au fost în deplasare. La un sumens raport, bilanțul este mai mult decât satisfăcător. Victorie la Jocurile Balcanice, în R.F. a Germaniei, în Cehoslovacia, în Ungaria, în Grecia, clasarea corespunzătoare în «Cupa de juniori» a țărilor socialiste. Deci, din 8 competiții 5 se încheie cu victorii. Dacă vom adăuga diferența foarte mică cu care s-a pierdut meciul cu Polonia (4 puncte la băieți) ne putem forma o imagine destul de favorabilă asupra viitorului atletismului românesc. Ar fi însă greșit dacă din acest tablou s-ar omite înfringerile cu R.D.G., Ucraina, echipe net superioare nouă. Dar, una peste alta, aceste competiții nu însemnat un progres pe scara internațională.

Aici este nevoie să ne întoarcem înapoi, pentru a preciza că, dacă nu cu mulți ani în urmă se spunea că juniorii noștri nu sving «seniorii», de data aceasta realitatea schimbă categoric afirmația. Juniorii din 1970, precum Doss, Lincă, Szabo, Cioltan, Rafira, Carmen Ionescu, Constantin Stan, Alina Popescu, ca să nu enumerăm decât câțiva, au ajuns campioni sau recordmani de seniori, titulari în echipa reprezentativă, componenți ai lotului olimpic și au progresat substanțial. Și asta — să reținem — în primul an de seniorat. Este acesta un mare punct câștigat care va trebui lărgit, deoarece mai sînt mulți care se zbat în anonim.

În al doilea rînd, este de remarcat numărul în creștere al celor care, deși juniori și în 1972, bot și au deschis chiar o poartă a consacrării internaționale. Este cazul cu Anton, Iordan, Gavrițaș, Monoranu, Zörgö etc.

În al treilea rînd, asistăm la adevărate explozii de progres, pe care nici măcar antrenorii nu le prevedeau, dar care arată potențialul deosebit al unor tineri, precum: Ghipu, Cîrstea, Voicu, Tudor, Betti, Surdu, Leau, Cătineanu, Ioniță.

În sfîrșit, ultima categorie de atleți este a celor care în 1972 cu siguranță vor realiza progrese deosebite, urmarea a talentului și pregătirii cotidiene. În această categorie sînt foarte mulți, mărginindu-ne la a-i cita doar pe Cristodor, Georgescu, Tonchevici, Gheorghiu, Pescaru.

De fapt, intrînd în anul 1972 privirile merg către două puncte finale de foarte mare actualitate și care creează deja o mare efervecență în rîndul atleților. Pe de o parte este vorba de acel «cerc V olimpic» care îi obsedează pe tot

mai mulți tineri și care o dată realizat le poate permite să facă deplasarea la J.O. (deși, ei nu omitem că performanțele solicitate sînt grele) iar, pe de altă parte, de cristalizarea perspectivei pentru cea de a II-a ediție a campionatelor europene de juniori din 1973, la care vor putea participa băieții născuți în 1954 și fete în 1955 sau mai tineri. De pe acum, pentru «cercul V» și-au depus candidatură Ghipu, Gavrițaș, Cîrstea, Kicsid, Anton, Voicu, Iordan, David, Tudor, Monoranu, Leau, Nedelcu, Crăciun, Zörgö, Vulescu, Păcuraru, Cătineanu (unii chiar cu «cercul V» realizat în 1970!), iar pentru «europene» câțiva atleți care peste doi ani, fiind încă juniori, au de pe acum performanțe de nivel internațional, cum este cazul cu Voicu, Ghipu, Ioniță, Cîrstea, Surdu, Leau și Ciobanu.

În sfîrșit, realizările juniorilor pot și trebuie să fie mai bune dacă ei vor înțelege că:

- performanța fără educație multilaterală nu este posibilă;
- numai talentul nu este suficient;
- este nevoie de foarte multă muncă;

— trebuie să se respecte întocmai indicațiile antrenorului;

— străinii la aceeași vîrstă lucrează foarte tare (dovadă recordurile europene de juniori recent omologate).

Și, bineînțeles, dacă vor fi sprîjiniți și vor avea un climat favorabil de lucru.

În final, iată un clasament al juniorilor în 1971:

Băieți: 1) Cornel Anton; 2) Radu Gavrițaș; 3) Florea Sandru; 4) Sandu Mitrofan; 5) Marin Iordan; 6) Gheorghe Ghipu; 7) Costel Ionescu; 8) Ion Măglașu; 9) Liviu David; 10) Tudor Stan.

Fete: 1) Eleonora Monoranu; 2) Marta Satmari; 3) Eva Zörgö; 4) Liliana Leau; 5) Dorina Cătineanu; 6) Adriana Surdu; 7) Rozana Vulescu; 8) Cornelis Molub; 9) Mariana Constantin; 10) Mariana Nedelcu.

General: 1) Cornel Anton; 2) Radu Gavrițaș; 3) Eleonora Monoranu; 4) Florea Sandru; 5) Marta Satmari; 6) Eva Zörgö; 7) Sandu Mitrofan; 8) Marin Iordan; 9) Gheorghe Ghipu; 10) Costel Ionescu.

Nicolae MĂRĂȘESCU

ATLEȚII JUNIORI pe treptele progresului

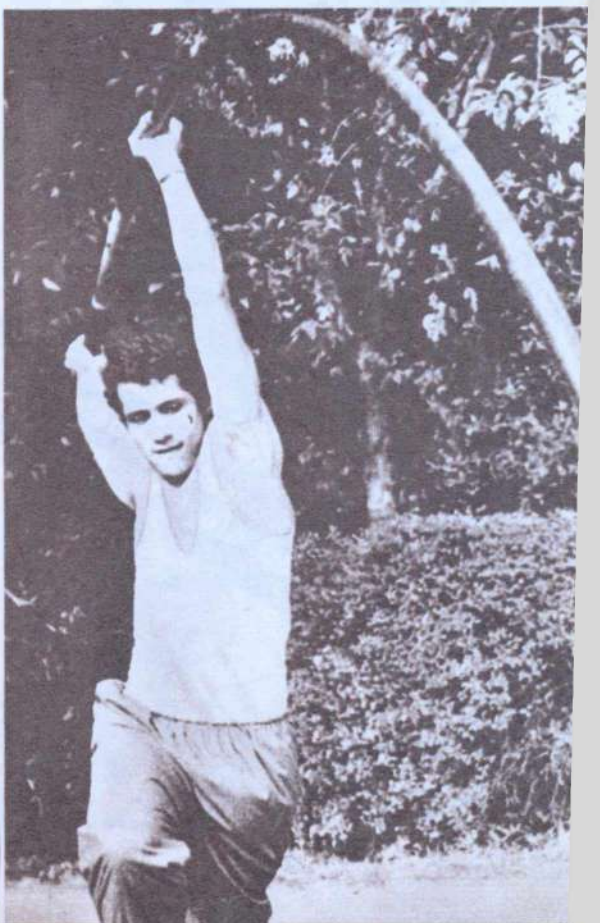
În clubul atleților, aștal la antipodul celor cu strălucire meteorică, își va înscrie numele — se pare — și sprintera leșeană Adriana Surdu: 13,2 la 100 m în 1970 și de nouă ori 12,0, pe aceeași distanță, în 1971. Dacă va fi așa, depinde în primul rînd de ea...

Cornel Anton, catalizatorul pozitiv al întregului lot de juniori, care în 1971 a suferit o singură înfrîngere de la un străin, omolog de... vîrstă, este anunțat de antrenorul său, prof. Gheorghe Fodoreanu, ca posibil recordman la prăjină, încă din sezonul de sală, de la 5 metri în sus.

Dorina Cătineanu, campioană balcanică de junioare la săritura în lungime. Progresele sale — 5,67 m la 16 ani, 6,06 m la 17 ani — ne fac să-i întrevădem rolul de secundantă a mării campioane, Viorica Viscopoleanu.

DORIȚI O ÎMBRĂCĂMINTE DE SEZON MODERNĂ?

IARNA '71-'72

vă invită în magazinele de confecții, unde găsiți un variat sortiment de paltoane, cu gulere de blană și fără, într-o bogată paletă coloristică, la prețuri accesibile.

Dintre numeroasele modele elegante ce vi se oferă în numai câteva minute vă puteți alege un palton pe gustul și măsura dumneavoastră!

Pentru
sănătatea
și
frumusețea
dumneavoastră

O.V. Iași — viitoare mamă. La lunga dumneavoastră scrisoare vă răspundem «concret și pe puncte» așa cum ne cereți. Caracterul rubricii noastre ne obligă însă, în acest caz, să vă dăm doar răspunsuri «telegrafice» care nu sînt total adecvate complexității problemelor abordate.

a) Sportul de performanță nu diminuează capacitatea femeii de a deveni mamă. Multe campioane olimpice și mondiale din toate disciplinele sportive practicate de femei au avut bucuria de a avea unul sau mai mulți copii.

Studiile făcute pe loturi mari de sportive au arătat, de asemenea, că numărul sarcinilor este la acestea asemănător celui constatat la femeile nesportive.

b) Ceea ce vi s-a spus despre îngustarea diametrelor bazinului osos datorită sportului și a nașterilor în condiții mai grele la sportive, sînt afirmații lipsite de fundamentare științifică.

Bazinul sportivelor este într-adevăr mai îngust decît la majoritatea femeilor care nu fac sport. Acest lucru se datorează însă diminuării stratului de grăsime și nu micșorării diametrelor și modificării formei oaselor bazinului.

Sportivele nu nasc mai greu decît ... nesportivele. Din contra, musculatura abdomenului și toracelui, fortificată prin antrenament, dă posibilitatea să se realizeze în mod voluntar creșteri mari ale presiunii intraabdominale. Acest fapt constituie un mijloc important de favorizare a expulziei fătului și de scurtare a duratei nașterii.

c) Vă temeți în mod nejustificat că maternitatea va pune capăt activității sportive de performanță pe care o îndrăgiți atît.

După părerea multor specialiști, cu îndelungată experiență, organismul femeii ajunge la deplină maturizare și la un echilibru psihic și funcțional optim, de abia după primul copil. Potrivit acestei opinii, maternitatea creează condiții de ameliorare a rezultatelor sportive și nu de încetare a sportului de performanță. Numărul mare de sportive române și străine care au realizat recorduri personale după ce au devenit mame pledează pentru opinia de mai sus.

d) Creșterea în greutate observată în timpul sarcinii nu se datorează numai fătului. Un complex de factori dintre care cei endocrini, sedentarismul și adeseori supralimentația duc la sporirea cantității de apă și de grăsime în corp.

Modificările endocrine caracteristice sarcinii dispar spontan după naștere. Pentru a reveni mai rapid la greutatea corporală și la silueta anterioară va fi nevoie însă și de contribuția dv. activă. Un regim alimentar cu mai puține dulciuri și grăsimi și un program special de gimnastică medicală sînt mijloace eficiente la care trebuie să apelați încă din primele zile după naștere.

Favorizarea circulației și prevenirea trombozelor în teritoriul venos, redobîndirea tonicității și forței de contracție a musculaturii abdominale constituie obiectivele inițiale. Le atingeți efectuînd, sub îndrumarea și controlul medicului de specialitate, mișcări active și pasive cu membrele inferioare, contracții statice și dinamice ale mușchilor abdominali, exerciții de respirație și masaj.

Dacă veți continua să lucrați cu pricepere și perseverență, despărțirea de stadion nu va fi de lungă durată.

După cum vedeți, tripla bucurie — aceea de a fi mamă, de a rămîne frumoasă și de a obține din nou performanțe nalte, este perfect realizabilă. Vă urăm s-o dobîndiți și dumneavoastră!

Conf. Dr. Miron GEORGESCU

INVITATA NOASTRĂ

Grația VINTILĂ — profesoară de educație fizică la Liceul nr. 25.

• 28 de ani • 1,65 m • 58 kg.

• A fost gimnastă de performanță pe cînd era studentă la I.E.F.S., fiind chiar selecționată în lotul de tineret al țării. În afară de gimnastică, practică cu multă plăcere înotul.

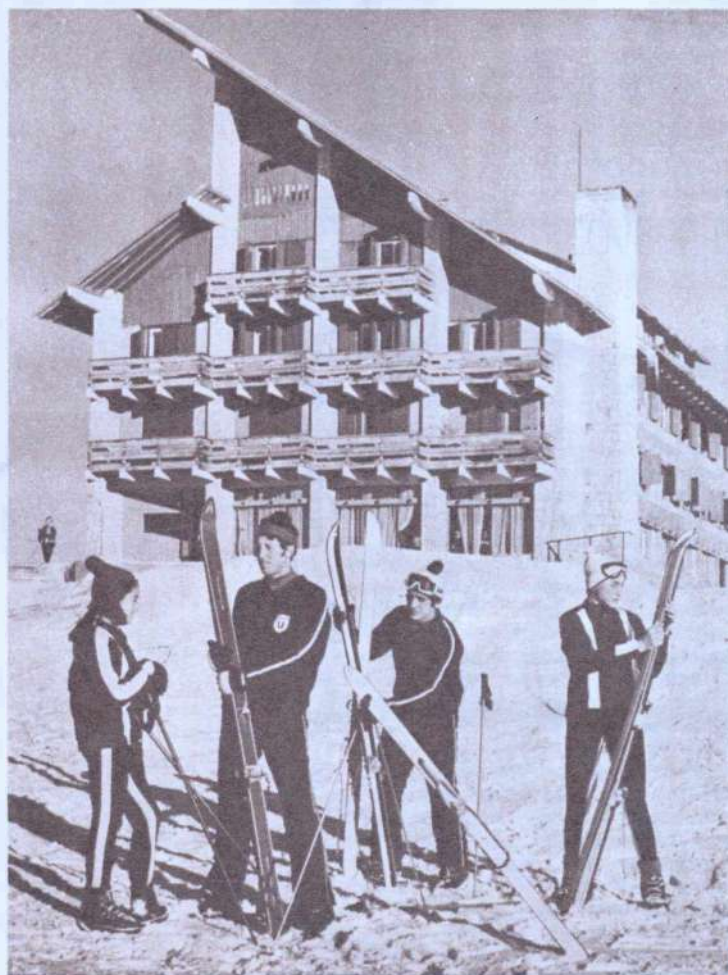
• Este căsătorită cu Octavian Vintilă, maestru al sportului la scrimă, și fericita mamă a doi minunați copii, Andreea și Radu-Ionuț.

• Niciodată, fie înainte, fie după naștere, ea nu și-a întrerupt programul de gimnastică, care — după spusele ei — îi menține sănătatea și o siluetă suplă, sportivă.

Foto: Ion MIHĂICĂ

AMINTIRI DIN VACANȚĂ

Timpul trece, amintirile rămân. Mai ales dacă sînt frumoase ca cele care le păstrează studenții patriei noastre din zilele vacanței de iarnă. Fotoreporterul Theo MĂCĂRSCHI a fost oaspetele studenților care și-au petrecut vacanța sus pe munte, la cabana Clăbucet. Iată una din imaginile realizate cu acest prilej.

CINE SĂ SE MAI SUPERE?

Adesea tribuna este ca un vulcan. Oamenii sînt irascibili, se supără din te miri ce. Dar sînt și momente ca acesta, cînd toată lumea e fericită și cînd nu te mai superi nici chiar atunci cînd un necunoscut îți trage pălăria pe ochi. Asta se întîmplă cînd echipa națională cîștigă. La ce sport? La oricare...

REFLECȚII FOTBALISTE

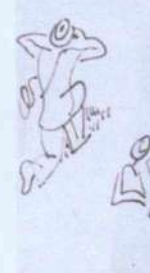
- Cu cît un jucător este mai de marcă cu atît se... demarcă mai ușor!
- Și în fotbal sînt destui figurați. Nu mai că aici figurează pe post de jucători!
- A scurta timpul de joc expediind mingea afară, atrage după sine prelungirea partidei de către arbitru. Morala: cînd tragi de timp, acesta... se lungeste!

D.C. MAZILU

ISTORIA UNEI FOTOGRAFII

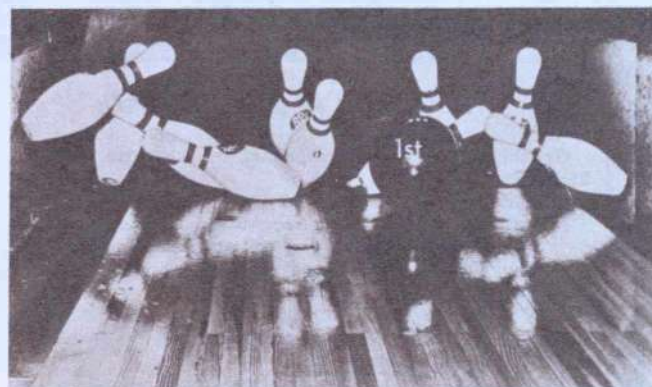
Ca peste trei decenii în urmă, Jockey Clubul francez a atribuit un premiu special acestei fotografii, apreciată drept cea mai reușită dintre toate fotografiile hipice ale anului 1834 și care — ce-l drept — este o "capa d'opere" a genului. După cum se poate deduce cu ușurință, fotoreporterul, acest îndrăcit vinător de imagini, a operat chiar sub boturile și potcoavele concurenților...

Spiritual, caricaturistul parizian H. Fournier a schițat în revista "L'Épave" ce a... pășit mai întâi pe hipodromul Longchamp temerarul realizator al imaginii, pînă să dezvolte poza și să intre în posesia premiului!

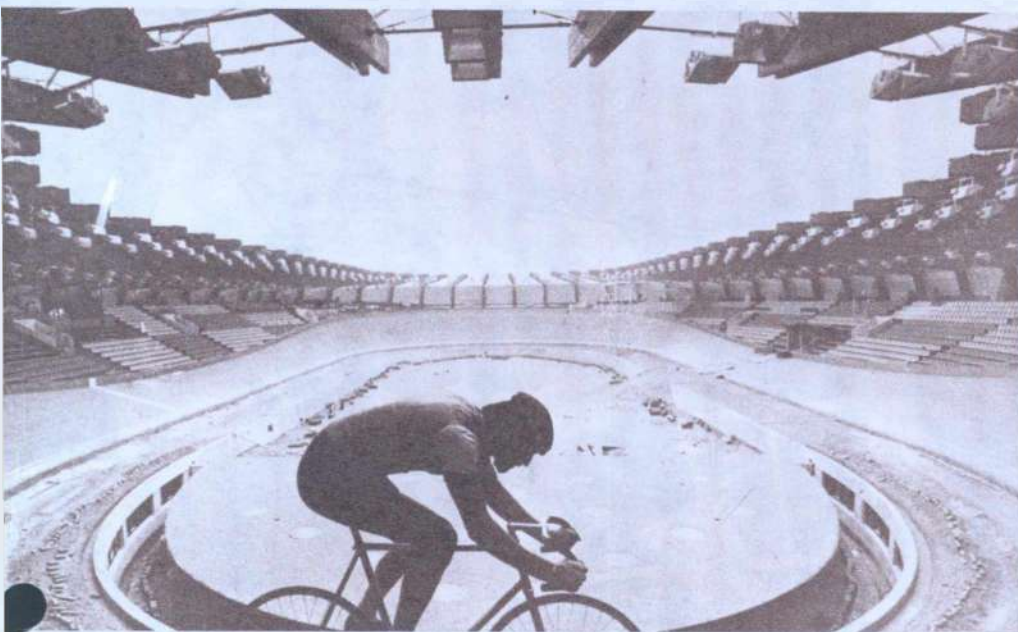
BOWLING

Bowlingul, joc intrudit cu sportul popiceilor atît de răspîndit în țara noastră, cucerește numeroși adepți. Deși se practică deocamdată doar în județul Constanța (sîntem informați că se află în proiect construirea unor arene de bowling și în județele Argeș și Mureș), noul sport a intrat în drepturi depline, ca și alte discipline, avînd o activitate competițională ritmică, începînd cu diferite concursuri și terminînd cu campionate pe echipe și individuale. Iată în fotografie pe unul dintre cei mai talentați jucători Robert Kruch (Palas Constanța), care lansînd cu precizie matematică bila de bowling a reușit să doboare toate popicele.

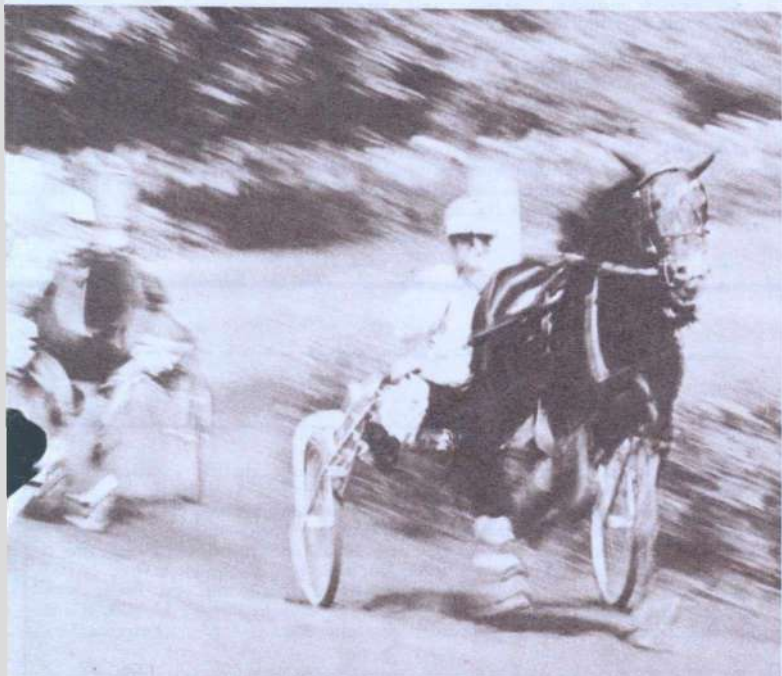
APROAPE GATA

Deși sîntem în toiu iernii, de la München continuă să ne sosească vești despre construcțiile sportive ale viitoarelor Jocuri Olimpice de vară. În fotografia de mai jos vă prezentăm velodromul olimpic. După cum ne anunță organizatorii Jocurilor, lucrările la această frumoasă bază sportivă sînt aproape de sfîrșit. Din tribunele acoperite, 5 000 de spectatori vor putea urmări întrecerile olimpice de ciclism pe pistă.

STRICT AUTENTIC

Ce vedeți în imaginea de mai sus nu este o scenă din «Planeta gigantilor», așa cum poate ați fi tentați să credeți. Și nici o izbucnire furioasă a voinicului din fotografie. E doar o glumă a campionului nostru de lupte Nicolae Martinescu. O glumă pe care, trebuie să recunoaștem, numai el o poate face...

ȘI APARATUL DE FOTOGRAFIAT PICTEAZĂ!

Deși pare o reproducere după un tablou, imaginea alăturată nu a fost realizată cu pensule și culori ci, mult mai simplu, într-o fracțiune de secundă, cu aparatul de fotografiat, de colegul nostru Paul ROMOȘAN. Măiestria, însă, trebuie să recunoașteți, a fost prezentă.

ARMURĂ MODERNĂ

Hocheiul este un sport bărbătesc. Uneori chiar prea bărbătesc și poate și din acest motiv, fabricanții de materiale sportive au intervenit cu fel de fel de accesorii, menite să-i protejeze pe... beligeranți. Printre aceste mijloace de protecție se numără și casca cu... botniță din ilustrația noastră.

VIITORII CAMPIONI

«Schimbul de mișcă constituie o preocupare permanentă pentru așii hocheiului care joacă la renumita formație sovietică T.S.K.A. din Moscova. Cel peste a supt de copii din secția de hochei sînt inițiați în talentele jocului cu pucul de către cei mai buni jucători ai clubului. Iată în fotografie un antrenament al viitorilor portari, echipați — după cum se vede — cum scrie în carte. Profesor, cunoscutul internațional Vladislav Tretiak, component al reprezentativei Uniunii Sovietice, campioană mondială.

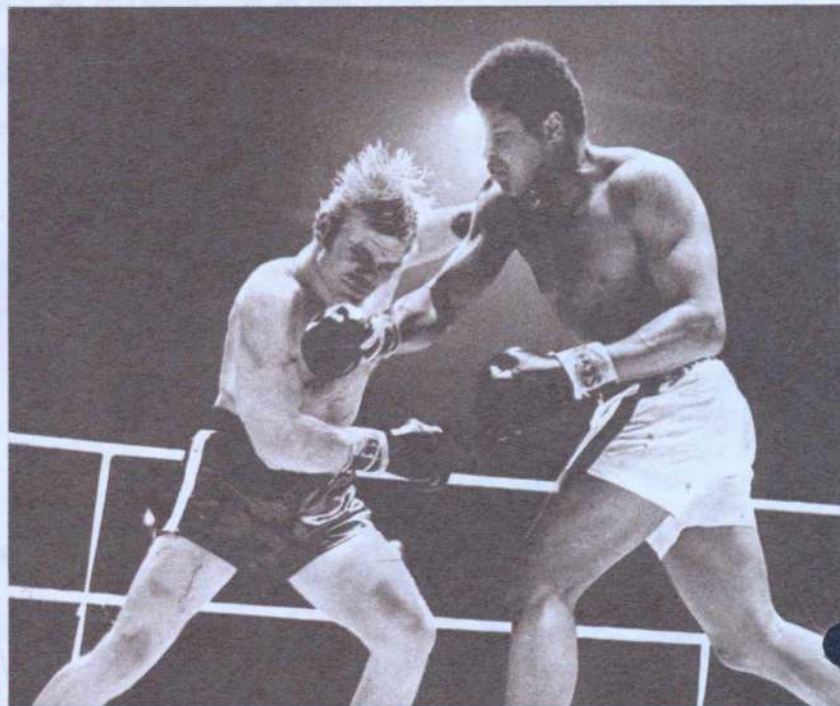
Copiind desenul din stînga, colaboratorul nostru Octavian COVACI a făcut opt greșeli. Sperăm că descoperirea lor nu va fi un test prea dificil pentru perspicacitatea dv.

8 GREȘELI...

SE PARE că noul an e plerinic recordurilor mondiale. Cu prilejul unui concurs internațional de patinaj, sportivul vest-german Erhard Keller a stabilit un nou record mondial la 500 m parcurgând distanța în 38,30 sec (ulterior recordul a fost întrecut de finlandezul Linkoveesi — 38,0). Oricum, Keller și-a depus candidatura la o medalie de aur la J.O. de la Sapporo.

FOSTUL CAMPION mondial Cassius CLAY și-a încheiat sezonul competițional 1971 boxind la Zürich, la sfârșitul lunii trecute. Adversarul său, vest-germanul Jürgen Blin, a luptat cu mult curaj — după cum au apreciat agențiile de presă — dar nu i-a putut rezista lui Clay decât până în rundul 7, când a fost făcut K.O. Iată-l pe Cassius Clay plasând fulminantului său croșeu de dreapta. Jürgen Blin recepționează în plin.

MAREA MAJORITATE a publicațiilor sportive și a agențiilor de presă i-au desemnat pe super-campionul ciclismului internațional Eddy MERCKX drept cel mai bun sportiv al anului 1971. Printre succesele obținute de Merckx anul trecut se numără celebrele «Turul Franței» și «Turul Italiei».

DE LA CHAMONIX LA SAPPORO

«Olimpiadele albe»
de-a lungul anilor

2

Ion MATEI

(urmare din numărul trecut)

LA LAKE PLACID... APELE NU AU FOST LINIȘTITE

Jocurile Olimpice ale anului 1932 au fost organizate de către americani. Cele de vară — în sud, la Los Angeles, cele de iarnă — la Lake Placid (lacul liniștit) — o micuță stațiune situată la 568 m altitudine, la poalele impresionanților munți Adirondack, de la frontiera cu Canada.

Pentru a o face demnă desfășurării Jocurilor Olimpice, americanii au investit la Lake Placid 14 milioane

dolari. Cine avea să bănuiască marelui fiasco financiar ce avea să urmeze? Pentru europeni traversarea oceanului era prea costisitoare. În afara norvegienilor, care au deplasat un lot masiv (77 sportivi) și în general a nordicilor, ceilalți țări s-au prezentat cu efective foarte reduse. Belgia și Cehoslovacia, de pildă, cu câte un singur concurent. Participarea României cu un echipaj de bob a fost posibilă, datorită eforturilor materiale personale ale bobșerilor, dar, mai ales, unei colecte publice.

Absența zăpezii a ținut gazdele în alertă până în ultima clipă. În fața amenințării scandinavilor, cu un forțat general — dacă nu se vor crea condiții optime pentru probele de schi — organizatorii s-au văzut nevoiți să aducă zăpadă cu trenul. Discuțiile între americani și nordici, privind starea zăpezii au continuat, însă, pe toată durata întrecerilor. Și nu au fost singurele. Cele atinse de desfășurarea probelor de patinaj viteză au devenit de-a dreptul furtunoase.

Întrecerile nu au avut loc, ca și la ediția precedentă, la 7 discipline sportive, adăugându-se doar proba de bob 2 persoane. În plus, s-au făcut demonstrații de patinaj viteză femei, curling și au mai avut loc curse de sănii trase de căini.

Americanii au vrut și au reușit să plătească o poliță nordicilor la patinaj viteză (la ediția precedentă nordicii au anulat proba de 10 000 m), modificând regulamentul plecărilor în cursă, americanii au câștigat toate probele pe ovalul de gheață, prin Shea John și Jaffee Irving. Scandinavii erau obișnuiți să evolueze pe pistă, individual, contra-timp.

Probele de schi au fost dominate de suedezi, finlandezi și norvegieni. Dacă la fond norvegienii nu au reușit să câștige decât combinata, prin veteranul Grøttumsbraaten (pentru a doua oară campion olimpic), în schimb, la săriturile speciale tinărul Birger Ruud, în vârstă de 19 ani, a obținut cea mai splăudată victorie, devenind eroul Jocurilor. Pentru stihul și impetuozitatea sa, Birger Ruud, avea să domine întrecerile de sărituri până în 1948.

La patinaj artistic, în timp ce Sonja Henie se detașea net față de restul concurenților, Gillis Grafström, multiplu campion olimpic, a eșuat în fața austriacului Karl Schäffer.

Probele de bob au fost câștigate de americani, dar zilele premergătoare curselor le-au dat multe emoții

acestora datorită evoluției echipajelor românești care au bătut recordurile pârției. Supremația americană la bobul de 4 persoane se va extinde până în 1948, în timp ce la bobul de 2 persoane ei vor mai reedita succesul la J.O. din 1936, ca apoi să nu mai câștige nici o competiție de amploare până în zilele noastre.

Echipajele românești s-au comportat foarte bine (locul 4 la bobul de 2 persoane Papană-Hubert, și 6 la bobul de 4 persoane Papană-Ionescu-Petrescu-Hu-

Echipajul de bob 2 persoane Papană — Hubert (locul IV la J.O. 1932).

ALTITUDINE

Prin prezenta intervenim de urgență la dv., Comitetul Olimpic Român, responsabili alături de noi de pregătirea pentru viitoarea... adică pentru nu chiar așa de... viitoarea, întrucât e aproape prezenta ediție a J.O. care bate la ușă și căreia nu putem a nu-i răspunde sau a trage din priză soneria, așa cum au făcut unii (se știu ei și nu mai vrem în anul ce-a venit să mai...) cu unii tovarășii colindători, sub motivul că nu dau bacșiș.

Așadar, intervenim plenipotențiar pe lângă dv. spre a ne ajuta să obținem oxigenarea sportivilor noștri la altitudine, conform ultimelor cerințe și strigăte ale științei moderne și contemporane.

Menționăm că dacă tovarășele sportive se pot oxigena și la coșorul din colț, la profesorul de educație fizică Arși Călinolu, specializat în ultimii ani în «mizanpli» cu apă, nu același lucru se poate pretinde și cu băleșii.

Este adevărat, ni s-a propus baza de pregătire de la Piatra Arsă, unde se spune că există sală, terenuri și posibilități apreciate ca excelente. Dar, cu toate că anul acesta nu a nins, noi nu ne lăsăm prinși în mrejele meteorologiei care știți și dv. ce subiect gras constituie «timpul probabil» pentru tot felul de umoriști și considerăm că «n-duce anul ce-duce ceasul» și dacă ne prinde vreo umezeală pe acolo, să nu putem să ne dăm măcar o dată cu schiurile!...

Or, știu toată lumea că e mai bine la stațiunea aceea din Franța, denumită Font Romeu care deși e așa de departe de casă, unde nu putem sta și cu scumpele noastre familii, înțelegem să suportăm toate vicisitudinile impuse de o asemenea viață de două săptămâni printre străini.

Numai că, în ultima deplasare, am auzit de la un coleg străin că s-a loventat o altă stațiune, și mai grozavă, denumită «PIERRE BRÛLÉE», care întrunește toate condițiile unei pregătiri la altitudine.

Vă rugăm să cercetați de urgență unde se află această «grădina suspendată», veritabilă minune a lumii sportive, întrucât colegul în cauză, interesat el însuși să meargă acolo cu ai săi, nu a vrut în ruptul capului să ne dezvăluie secretul, și să ne rețineți și nouă locurile necesare, cu diurna aferentă de 100%. Altfel, stimați tovarășii... nu garantăm.

Cu stimă,
Tache E. Rudicu
antrenor
pt. conf. MIRCEA COSTEA

N. trad.: Pierre brûlée — Piatra Arsă (fr.)

ANUL FOTBALISTIC internațional 1971 s-a terminat odată cu disputarea returului din cadrul finalei «Cupei Intercontinentale». Pe stadionul «Centenario» din Montevideo, în fața a 65 000 de spectatori, echipa Națională, campioana Uruguayului, a învins formația Panathinaikos, campioana Greciei, cu 2-1 (1-0). Prima partidă dintre cele două finaliste, disputată la Atena, se încheiase cu un rezultat egal: 1-1. În imagine, ARTIME (autorul celor două goluri victorioase) deschide scorul la Montevideo, înscrind cu capul în minutul 35.

IN CIUDA faptului că după trei manșe din cadrul Concursului celor «4 Trambuline», schiorul japonez Yukio KASAYA ocupa primul loc în clasament, el nu a câștigat tradiționala competiție. Înainte de disputarea celei de a 4-a «manșe», Yukio Kasaya s-a retras din concurs, deoarece trebuia să participe la o selecție în vederea J.O. de la Sapporo. Este foarte posibil să-l revedem pe schiorul japonez pe podiul învingătorilor la apropiatele Jocuri Olimpice.

1936 — GARMISCH PARTENKIRCHEN JOCURILE OLIMPICE ȘI PARAVANUL PROPAGANDEI FASCISTE

Istoria a dovedit că alegerea Germaniei pentru găzduirea J.O. din 1936 nu a fost cea mai bună. Instaurarea fascismului în 1933 nu oferea nici o garanție, pentru respectarea spiritului olimpic, ci dimpotrivă, așa cum s-a văzut mai apoi, Jocurile au fost folosite drept un mijloc pentru propaganda hitleristă. Cu tot protestul opiniei publice mondiale (la Paris s-a desfășurat chiar o Conferință pentru apărarea ideilor olimpice, unde delegații mai multor țări au cerut organizarea unei «Olimpiade populare» la Barcelona), Jocurile au avut loc totuși la Garmisch Partenkirchen.

755 participanți din 28 țări au luat parte la întreceri, fiind găzduiți în diferite hoteluri din stațiune și nu într-un sat olimpic. În schimb, fasciștii prevăzuseră imense baracamente pentru cei 45 000 invitați ai organizației «Forță prin bucurie»...

Pentru prima oară au fost incluse în programul Jocurilor probele alpine, slalomul și coborârea, și tot pentru prima oară femeile și-au făcut debutul în competițiile olimpice de schi, dar medaliile de campioni s-au atribuit doar la combinata alpină. Fondul se mai îmbogățește cu o probă — spectaculoasă: ștafeta 4 x 10 km, în timp ce titlul pe gheață se alătură curlingului și patinajului din cadrul demonstrațiilor.

Eroii acestor jocuri vor fi patru norvegieni. Mai întâi Ivor Ballangrud, câștigătorul a trei medalii de aur și una de argint la patinaj viteză, apoi faimosul Birger Ruud, zburătorul din Holmenkollen, care s-a dovedit imbatabil la săriturile speciale și coborâre, Sonja Henie care și-a mai adăugat la strălucitul palmares o medalie de aur (în total 3 medalii de aur, de 10 ori campioană mondială, de 6 ori a Europei), după care va păși definitiv arena olimpică, și Laila Schou-Nilsen, o tânără de 17 ani, înzestrată cu calități excepționale (dublă campioană mondială la patinaj viteză și deținătoarea tuturor recordurilor mondiale în această disciplină) a câștigat proba de coborâre din cadrul acelei ediții a J.O.

Probele de schi fond au fost dominate iarăși de nordici, iar cele alpine au avut în germanii Franz Pfner și Cristl Granz primii medaliași ai combinatelor, deși ei nu au câștigat decât slalomul. Cu această ocazie s-au remarcat reprezentanții a două școli, austriacă și fran-

Birger Rund (Norvegia) — campion olimpic (J.O. 1932 și 1936).

ceză, care vor face epocă: Gustav Lantschner și Emile Allais.

Probele alpine au fost influențate de decizia C.I.O. de a nu admite la întreceri monitorii de schi, pe motivul că sînt... profesioniști. Această hotărâre a declanșat comentarii contradictorii cărora li s-a pus capăt abia peste 10 ani.

La hochei canadieni au fost învinși de... canadieni (în echipa Angliei, câștigătoarea turneului, figureau 9 canadieni), în timp ce probele de bob au fost împărțite între americani — cea de 2 persoane și de elvețieni — cea de 4 persoane.

La Garmisch, România a participat cu o delegație destul de numeroasă (28 sportivi) la probele de schi alpin, ștafetă, sărituri, patinaj artistic și bob, dar rezultatele au fost slabe. Boberii de la care se aștepta cel mai mult, fiind campioni mondiali ai anilor premergători Jocurilor, s-au răsturnat, Papană fiind accidentat.

După 1936 Jocurile se întrerup pentru 12 ani din cauza războiului declanșat de fascismul german.

(Va urma)

Karl Schäfer (Austria) — campion olimpic la patinaj artistic (J.O. 1932 și 1936).

bert), clasând România pe locul 11 pe țări. Performanța este cu atât mai valoroasă cu cât boberii noștri au concurat pe boburi de lemn și în condițiile unei pizii care, de altfel, a și făcut ravagii printre echipele aflate în concurs! Românii, invitați în continuare la Campionatele Americii, s-au clasat pe locul 2, la bobul de 4 persoane. Acesta a fost prologul succeselor din 1933 și 1934, când românii au devenit campioni mondiali la bobul de două persoane prin Papană-Hubert și Frim-Dumitrescu.

La hochei canadieni au câștigat pentru a treia oară consecutiv, însă incidentele cu americanii au lăsat o impresie neplăcută. Așadar, la Lake Placid... apele nu au fost liniștite.

PELÉ

LA PARIS

*„Voi juca fotbal
pînă în 1974!”*

La început de an
„regele balonului
rotund” urează
echipei **ROMÂNIEI**
mult succes în
meciul cu **UNGARIA**

SPORT

2,50 lei